

פֶּתַח אֵלֵינוּ הַמְּבֹאֵר תִּיקוֹן מ"ח וְתִיקוֹן מ"ג הַשָּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

סְגוּלָה גְּדוּלָה לְקִרְאָה בְּכָל יוֹם בַּזוֹהַר וְתִיקוּנֵי זוֹהַר
(תִּיק"ז דף פ"ה.), מְשַׁבְּעִים הַתִּיקוּנִים

לְתַנּוּא הָאֱלֹקִי אֹזֵר עוֹלָם
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִינְע"א.

וְאָמְרוּ גְּדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים מֵהָאֹזֵר הַמְּפֹלֵא
רַבְּנֵי הָאָר"י ז"ל, לְאָמְרוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהָאֲרַת
הַנְּשֻׁמָּה, וּמְסַגֵּל לְתַקוּן הַבְּרִית וְלְזִכּוֹת
לְטַהֲרָה עַל־יוֹנָה.

הִנֵּה הַסְּגוּלָה הַזֹּאת מוֹנַחַת לְפָנֶיכֶם, לְמַעַן תִּתְּהַגּוּ בָּהּ בְּכָל עֵת.

יוֹצֵא לְאֹזֵר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי" בְּעִי"ק בֵּית שְׁמַיִשׁ תּוֹכֵב"א,
אִייר תּשׁע"ב לַפ"ק

﴿ פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא ﴾

כְּתַב הַרְמ"ק: טוֹב לֹמַר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר (סְדוּר רַבִּי שְׁבַתָּאֵי מְרַאשְׁקוֹב). וּפְתַב הַחִיד"א, אֲשֶׁר קָבְלוּ רַבָּנָן קַדִּישֵׁי, שֶׁהִיא מְסֻגָּלַת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה. (עֲבוּדַת הַקּוֹדֶשׁ מוֹדָה בְּאֶצְבַּע סוּף סִימָן י'). וְהִרִיחַ הַטּוֹב כְּתַב, שֶׁבְּאֲמִידַתָּה מְסוּגָל לְבָרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בֵּא"ח, פ' בְּהַר סוּף הַהֶקְדָּמָה).

וְיִהי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 וְאָמַר [א]: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ [ב] הוּא
 וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא
 חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן. אַנְתָּ הוּא עֲלָתָה עַל
 אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן הַמְּסַפְּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מֵעַל

א. כְּתַב הַ"פְּסָא מְלוֹךְ": "זֹאת הַתְּפִלָּה בְּפִרוּשָׁה, אֲרוּכָה מֵאֲרֶץ מִדְּבָה". ב. הִנֵּה 'רַבּוֹן' בְּגִימְטְרִיא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הַמְּאִירִים בְּעוֹלָמוֹת אֲבִי"ע (אֶצְלוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה) עִם שֵׁם הוֹי"ה שְׁפוּלָלָם וּמְחַבְּרָם, גִּימְטְרִיא 258 - וְעַל זֶה אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב דְּאַנְתָּ הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וּמְחַיֶּה אֶת כּוֹלָם, וְלָכֵן פְּתַח בְּלִשׁוֹן

כָּל עֲלֵיוֹנִים, נְעֵלָם מֵעַל כָּל סְתִימִין, נְעֵלָמִים.
 לֵית מַחְשָׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלִל. וְאִין אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגָה כָּלִל.
 אַתָּה הוּא דְאֶפְקֵת עֵשֶׁר תְּקוּנִין, אֶתָּה הוּא שְׁהוּצַאת וְגַלִּית עֵשֶׁר תְּקוּנִים,
 וְקָרִינִן לְהוּן עֵשֶׁר סְפִירִין, לְאֶנְהֵגָא וְקוֹרְאִים לְהֵם עֵשֶׁר סְפִירוֹת, לְהֶנְהִיג
 בְּהוּן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אֶתְגַּלִּין, בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׁאִינָם נְגָלִים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשרה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם
 כנשמה השוכנת בגוף (לשם שבו ואחלמה). ועמם הוא מנהיג את העולם, שפמו
 שהנשמה בכדי לעשות מלאכה, כגון כתיבה וכו', צריכה את הגוף, כן בחר ה'
 לעשות את מלאכתו על ידי ' כחות האלו, אשר הם ה' ספירות אשר עמם
 ה' מנהיג את העולם (באר לחי רואי). וזה מה שאמר אליהו הנביא לפני הקדוש
 ברוך הוא, אתה הוא שהוצאת עשר תיקונים שהם העשר ספירות, בכדי להנהיג
 עמם את העולם העליון ואת העולם הזה, ובכחות אלו אתה נסתר מבני אדם,
 משום שאתה משפיע רק על ידי הספירות. - והוסיף ואמר לה', אתה הוא
 שפניחך את כל הכחות של הספירות, שהנה יש כחות דין ויש כחות חסד, וה'
 הוא מחבר ביניהם, בכדי למתק את הדין בחסד, וכשהם ממותקים נקראים
 כוחות הרחמים, ומשום שאתה כנשמה בתוך הכחות האלו, כנשמה לגוף, לכן
 מי שמפריד בין כחות הדין לכחות החסד, בכך אשר הוא חוטא לפני ה', ומעורר

וְעַל־מִיִּן דְּאֵתְנַגְלִיִּן. וּבַהוּן אֶתְכַסִּיאת
 ועולמות הנגלים. ובהם אֶתְהַ מִתְכַּסֶּה

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַנְתָּה הוּא דְקִשְׁיִר לֹון
 מבני נשים, ואַתָּה הוּא שְׁקוּשִׁיר אֹותָם

וּמִיִּחַד לֹון. וּבְגִיִן דְּאֵנְתָּהּ מְלַגְאֹו -
 ומיחד אותם. ומבני שְׁאֵתָהּ מִבְּפָנִים,

כָּל מֵאֵן דְּאֶפְרִישׁ חַד מִחֲבָרִיהַ
 כל מי שֶׁמְבַדֵּיל וּמְפָרִיד אֶחָד מִחֲבֵרוֹ,

מֵאֵלִיִּן עֵשֶׂר [סְפִירָן], אֶתְחַשְׁבַּ לְהַ
 מאלו עשר [ספירות], נְחַשְׁבַּ לוֹ

כְּאֵלוֹ אֶפְרִישׁ בְּךָ. וְאֵלִיִּן עֵשֶׂר
 כְּאֵלוֹ הוּא מְפָרִיד בְּךָ. וְאֵלוֹ עֵשֶׂר

את כוח הדין, הרי הוא כְּבִיכּוֹל מְפָרִיד את הקדוש ברוך הוא בְּעֶצְמוֹ, אֲשֶׁר שׁוֹכֵן
 בְּכַחוֹת הָאֵלוֹ כְּנִשְׁמָה בְּגוֹף (באר לחי רואי). ד. אור אין סוף ברוך הוא. ה. כי
 על ידי העוונות מפסיק השפע למעלה, וכמו שכתוב "ונרגן מפריד אלופי",
 שְׂרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְהִיטִיב לְבְרוּאֵיוֹ לְעוֹלָם, וּבְעוֹנוֹת מוֹנֵעַ כְּבִיכּוֹל את הרצון
 מִלְּהִטִיב, וכמו שכתוב "ובפשעיכם שלחה אִמְכֶם", ועל פן הארת העולמות
 בְּאֶחָרִיּוֹתוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי. ו. הנה מידת החכמה, החסד והנצח, הַמָּה מְשַׁפִּיעִים
 חֶסֶד בְּעוֹלָם. ומדות הבינה גבורה והוד, הַמָּה מְשַׁפִּיעִים דִּין וּמַעֲנִישִׁים את
 החוֹטְאִים. ומדות הכתר תפארת יסוד ומלכות, הַמָּה מְשַׁפִּיעִים רַחֲמִים, כְּלוֹמֵר
 לֹא רַק דִּין וְלֹא רַק חֶסֶד, שָׂאם ה' יִשְׁפִיעַ רַק חֶסֶד, בְּרַב טוֹבָה חוֹטְאִים, וְאִם
 יִשְׁפִיעַ רַק דִּין, בְּרַב קִשֵׁי פוֹרְקִים עַל, וְלָכֵן ה' מְשַׁפִּיעַ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל רַק רַחֲמִים

סְפִירוֹת אֲנוּן אֲזַלִּין כְּסִדְרָן, חַד אַרְוֶיךָ
סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסִדְרָם, אֶחָד אַרְוֶיךָ,

וְחַד קֶצֶר וְחַד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
וְאֶחָד קֶצֶר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאֵנְהִיג לֹזֵן, וְלִית מָאן דְּאֵנְהִיג לָהּ,
שְׂמֵנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמֵנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
לֹא מְלַמְעָלָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטֵרָא. לְבוּשֵׁין תְּקַנְתָּ לֹזֵן דְּמַנְיָהּ
צַד שֶׁהוּא. לְבוּשִׁים תְּקַנְתָּ לָהֶם, שְׂמֵהֶם

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבַנֵּי נְשָׂא. וְכַמָּה
פְּרוּחִים נְשַׁמּוֹת לְבַנֵּי אָדָם, וְכַמָּה

גּוּפִין תְּקַנְתָּ לֹזֵן, דְּאֵתְקַרְיָאוּ גּוּפִין
גּוּפִים תְּקַנְתָּ לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גּוּפִים

(הג'ר"א). ז. פְּלוּמֵר קוּ יְמִין אַרְוֶיךָ קוּ שְׂמַאל קֶצֶר וְקוּ אֶמְצַע בֵּינוֹנִי. ח. דְּהֵנוּ לְפַנְיָמִיּוֹת הִי' סְפִירוֹת (הג'ר"א) - לְבוּשׁ רוּחָנִי הַכְּנֶתֶת לְעֶשֶׂר כַּחוֹת הָאֵלוּ שְׂעָמָם אֶתָּה מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם, וְהַלְבוּשׁ שֶׁל הַכַּחוֹת הָאֵלוּ, הֵן הַנְּשַׁמּוֹת שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם, וְעַל זֶה אָמְרוּ חַז"ל שֶׁהָאֲבוֹת הֵם הַמְּרַכְּבֵה, לְמִשְׁלַל אֲבָרָהֶם הָיָה מְרַכְּבָה לְסְפִירַת הַחֶסֶד, וְלָכֵן הוּא תְּמִיד הָיָה מְאַרְחֵ אֲוֶרְחִים, וְיִצְחָק הָיָה מְרַכְּבָה לְמִידַת הַגְּבוּרָה, וְלָכֵן מְסַר עֲצָמוֹ לְמוֹת עַל קְדוּשַׁת ה' וְכוּ'. אֶמְנָם עֶקֶר נְשַׁמַּת הָאָדָם הִיא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹבָא בְּנֶפֶשׁ הַחַיִּים בְּשֵׁם הַגְּר"א, וְלָכֵן לְנִשְׁמָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן גַּם יֵשׁ גּוּף

לְגַבִּי   **לְבוּשֵׁי**   **דְּמַכְסִין**   **עֲלֵיהוֹן.**
 כְּלָפִי   הַלְּבוּשִׁים   שְׂמֹכְסִים   עֲלֵיהֶם,
וְאֶתְקַרְיָאוּ   **בְּתַקְוָנָא**   **דָּא:**   **חֶסֶד**   –
 וְנִקְרָאִים   בְּתַקוּן   הַזֶּה.   הַחֶסֶד
דְּרוּעָא   **יְמִינָא.**   **גְּבוּרָא**   –   **דְּרוּעָא**
 זְרוּעַ   יְמִין.   גְּבוּרָה   זְרוּעַ

רוחני, ומשום שיש י' ספירות, יש י' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הגר"א). י. מדת החסד: עמה ה' משפיע חסד, והיא פנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מדת הגבורה: עמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מדת הגבורה מתגבר על יצרו הרע, והיא פנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מדת התפארת: עמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרכז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שפדו "ויעקב איש תם יושב אהלים" (בראשית כ"ה, כ"ז), והוא למוד התורה שהוא מרכז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרכבה למדה הזאת. מדות הנצח וההוד: אשר עמם משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח פנגד רגל ימין וההוד פנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מדת היסוד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתייחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפע והברכה. מדת המלכות: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תְּפַאֲרַת - גּוֹפָא. נֶצַח וְהוּד
שְׂמַאל. תְּפַאֲרַת. כְּנֶגֶד הַגּוֹף. נֶצַח וְהוּד

- תְּרִין שׁוֹקֵין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוֹפָא,
כְּנֶגֶד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוֹף,

אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פְּהַ תּוֹרָה
וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרָאת פְּהַ, תּוֹרָה

שֶׁבַעַל פְּהַ קְרִינֵן לָהּ. חֲכָמָה [יא] -
שֶׁבַעַל פְּהַ קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מַחְשָׁבָה מְלַגָּא. בִּינָה -
הִיא הַמּוֹחַ, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שֶׁבְּפָנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָהּ הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
הִיא הֵלֵב, וּבָהּ הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלוֹ שְׁנֵיהֶם [הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה]

כְּתִיב: "הִנְסֵתְרוֹת לִיהוּה
נֶאֱמַר, הִנְסֵתְרוֹת לָהּ

כֵּן הַמְּחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב עִם תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא תִּיקוּן הַבְּרִית, וְהַקְּב"ה בָּרָא אֶת הָאָדָם כְּנֶגֶד סְפִירוֹת עֲלִיוּנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקַן הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם. וְהִיא הַמְּדָה הַשְּׁנֵי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעֵמָה הוּא יְסוּד אֶת בְּרִיאַת הָעוֹלָם (רמח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כְּנֶגֶד הֵלֵב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעֵמָה הוּא בָּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלָלִית, הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וּכְמוֹ שֶׁפִּרְשׁוּ חַז"ל 'וְנִבְוִנִים' הַמְּבִינִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ נֵיבִים". פְּתַח עֲלִיוֹן - אֵיחֻ פְּתַח
 אֱלֹהֵינוּ. פְּתַח עֲלִיוֹן, הוּא פְּתַח

מַלְכוּת. וְעֵלָה אֶתְמַר: מַגִּיד
 מַלְכוּת, וְעֵלָה נֹאמֵר מַגִּיד

מִרְאֵשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיחֻ קַּרְקַפְתָּא
 מִרְאֵשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמֵנִיחִים עָלָיו

דְּתַפְיֵלִי. מְלַגְאֵנוּ אֵיחֻ אֹת יו"ד
 תַּפְּלִין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אֹת יוֹד

וְאֹת ה"א וְאֹת וְא"ו | וְאֹת ה"א,^[יד]
 וְאֹת ה"א וְאֹת וְא"ו וְאֹת ה"א,

דְּאֵיחֻ אַרְח אַצִּילוֹת. וְאֵיחֻ שְׁקִינֵי
 שְׁהוּא דָרָךְ אַצִּילוֹת, וְהוּא מִשְׁקֵה

(רמח"ל). מִדַּת הַפְּתַח: הִיא הַמְדָּה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
 וְהִיא נִקְרָאת פְּתַח מַלְכוּת מְשׁוּם שְׁסוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָּה, כְּלוּמַר
 שֶׁהַמְלָכוּת שֶׁהִיא הַמְדָּה הָאַחֲרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה,
 מְשׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגִלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
 (זוהר). וְזֶה מָה שֶׁאָמַר "מַגִּיד מִרְאֵשִׁית אַחֲרִית", הַפְּתַח הוּא רֵאשִׁית וְהַמְלָכוּת
 אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהֵרֵאשׁ נִכְלָל וּמִתְגַּלָּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. יב. עַל דְּרָךְ
 בְּאוֹר הַגֶּר"א. יג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנִין הַנְּשֻׁמָּה
 הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא   **בְּדְרוּעוּי**   **וְעֵנְפוּי**   **כְּמִיא**
 אֶת הָאֵילָן   בְּזְרוּעוֹתָיו   וְעֵנְפוֹי,
דְּאֵשְׁקֵי   **לְאֵילָנָא**   **וְאֵתְרַבִּי**   **בְּהֵוְא**
 שְׁמֵשְׁקִים   אֶת הָאֵילָן,   וּמְתַרְבֵּה וּמְתַגְדֵּל   בְּאוֹתוֹ
שְׁקִיוֹ:
 הַהִשְׁקָאָה.

רְבוּז עֲלָמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלּוֹת
 רְבוּז הָעוֹלָם,   אַתָּה   הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וּסְבַת הַסְּבוֹת, דְּאֵשְׁקֵי לְאֵילָנָא
 וּסְבַת כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מִשְׁקָה אֶת הַסְּפִירוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ אֵילָן,
בְּהֵוְא נְבִיעוּי^{טו}. וְהֵוְא נְבִיעוּי אֵיהוּ
 בְּנְבִיעֵת הַמְּעִין,   וְאוֹתוֹ   אֹר הַמְּעִין   הוּא
כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאֵיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה   לְגוּף,
לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיוֹן וְלִית
 לְגוּף.   וּבְךָ   אֵין   דְּמִיוֹן,   וְאֵין

טו. זהו האור הפנימי המשתלשל מאין סוף ברוך הוא, המתנה את הספירות.

דֵּי וַיִּקְנָא [יז] מִכָּל מַה דְּלִגְאוּ וְלִבְר.
 דְּמוֹת מְכַל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת [יח] שְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
 וּבְרֵאת שְׁמַיִם וְאַרְץ. וְהוֹצֵאת

מִנְהוּן [יט] שְׁמֵשׁא וְסִיְהֵרָא וְכוּכְבֵּיָא
 מֵהֶם שֶׁמֶשׁ, וְיָרַח, וְכוּכְבֵּיִם

וּמִזְלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאֵיִן,
 וּמִזְלוֹת. וּבְאַרְץ בְּרֵאת אֵילָנוֹת וְדִשְׁאֵיִם,

וּגְנָתָא דְעֵדָן, וְעֵשְׁבִיִן, וְחֵיּוֹן וְעוֹפִיִן
 וְגֹן, עֵדֶן, וְעֵשְׂבִיִּים, וְחַיּוֹת וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִיִן, וּבְעִירֵיִן, וּבְנֵי נְשָׂא,
 וְדָגִים וּבְהֵמוֹת וּבְנֵי אָדָם.

יז. גם לא רוחנית כמו שכתוב (ישעיה מ, י"ח) "ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו", (ובפסוק כ"ה שם) "ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש". יז. פלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ, פלומר שעל ידי כך יראו את גדולתו ותברך, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון מנמלה יש לנו ללמד שלא להתעצל, משום שהיא בריה חרוצה מאוד פמובא בגמרא בחלין, ועוד, ובכללות נקרא שמים וארץ. "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג, ז). יח. נראה לי, אלו עשבים ששורשם בגן עדן ומסוגלים לרפואת האדם (בדי ערבות).

לֹא שֶׁתְּמוֹדֶעָא בְּהוּן עֲלֵאִין, וְאִידִּי
 לְהַכִּיר וְלַהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְאִידִּי

יִתְנַהֲגוּן בְּהוּן עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וְאִידִּי
 יִתְנַהֲגוּ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאִידִּי

אֶשְׁתְּמוֹדֶעָאן עֲלֵאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 נְפָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידֶע בְּךָ כָּלֵל. וְבַר מְנָךְ, לִית יְחוּדָא
 שְׂיֻדֵּעַ וּמְשִׁיג בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כָּלֵל. וּבִלְעֵדִי אֹרוּ יִתְבָּרַךְ, אִין יְחוּד

בְּעֲלֵאִי וְתַתְּאִי^[יט]. וְאַנְתָּ אֶשְׁתְּמוֹדֶעַ
 בְּעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְפָר וְנוֹדֵעַ

אֲדוּן עַל כָּלֵא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד -
 אֲדוּן עַל כָּלֵם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אֶחָד -

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוּן
 יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבְשִׁמוֹת

אֶתְקַרִּיאָן מִלְּאֲבִיא^כ. וְאַנְתָּ לִית לְךָ
 הַסְּפִירוֹת נְקָרָאִים הַמְּלֻאָכִים. וְאַתָּה אִין לְךָ

יט. עפ"י פסא מְלָךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכוּנְתָם שְׁהוּא יִתְבָּרַךְ יְחִיד בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת. כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְמַנִּים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְּפִירוֹת (פסא מְלָךְ).

שֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּהּ הוּא מִמְּלֵא כָּל
שֵׁם יְדוּעַ, שְׁאַתָּה הוּא מִמְּלֵא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׁמַהֲנָן^[כא], וְאַנְתָּהּ הוּא שְׁלִימוֹ דְּכָלְהוּ.
הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשָׁלִים וּמִמְּלֵא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּה תְּסַתְּלַק מִנְּהוּן, אֲשֶׁתְּאַרוֹ
וְכַאֲשֶׁר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׁפָעֶתְךָ מֵהֶם, יִשְׁאַרוֹ

כָּלְהוּ שְׁמַהֲנָן כְּגוֹפָא בְּלֵא נְשַׁמְתָּא.
כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלֵי נְשַׁמָּה.

אַנְתָּה^[כב] הוּא חֲכִים וְלֵא בְּחֲכָמָה
אַתָּה הוּא חָכָם וְלֵא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא בְּבִינָה
הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כא. כִּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא הַנְּשַׁמָּה הַמְּחִיָּה אֶת כּוֹלָם וְאֵין לָהֶם כּוֹחַ
מִעֲצָמָם כָּלֵל. **כב.** כִּי כָּל הַנְּאֻצָּלִים יֵשׁ לָהֶם חֲכָמָה מִכַּח חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה הַיְדוּעָה,
וְכֵן מִהַבִּינָה הַיְדוּעָה, אָבֵל הוּא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, הוּא מְקוֹר הַחֲכָמָה וְהוּא מְקוֹר הַבִּינָה,
הוּא מְקוֹר הַכָּל, וְאֵין יְדִיעָה חוּץ מִפְּנֵי, וְאֵין חֲכָמָה חוּץ מִפְּנֵי, וְהוּא מְקוֹר הַכָּל,
וְהוּא הַמְּאֻצֵּל הַכָּל, וְהוּא הַמְּמַצִּיא הַכָּל, וְהַכָּל צְרִיכִים לוֹ, וְהוּא אֵינוֹ צְרִיךְ לָהֶם,
וְלֹא לְשׁוֹם אֶחָד מֵהֶם, כִּי לֹא יֵשׁ קוֹדֵם מִפְּנֵי שְׁיִהְיֶה צְרִיךְ אֵלָיו, וְכֵן שְׁהַאֲצִיל
וְיִבְרָא וְיַצֵּר וְעֲשֶׂה, אֵין כּוֹחַ בְּפִי לְאוֹמְרוֹ, וְאֵין כּוֹחַ בְּאֵזֶן לְשׁוֹמְעוֹ, וְאֵין כּוֹחַ בְּלֵב
הַאֲדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַכִּיר הָעֲנָן עַל בּוֹרֵיו, וְעַל הַכָּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּרוּךְ
הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ (פְּסָא אֱלֹהֵינוּ לְרַבֵּי אֱלִיהוּ מְאֵי זִי"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אֶתֶר יְדִיעָא [כג], אֶלָּא
 הַיְדוּעָה בַּסְפִּירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֶלָּא

לֹא שֶׁתְּמוֹדֵעָא תּוֹקֶפְךָ וְחִילְךָ לְבַנֵּי
 הַנְּהַגְתְּךָ לְהוֹדִיעֵנוּ תְּקִפְךָ וְחִזְקְךָ לְבַנֵּי

נְשָׂא [כד]. וְלֹא חֲזָאָה לֹוֹן אֵיךְ אֶתְנַהֵג
 אָדָם. וְלְהִרְאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג

עֲלָמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינֹון צְדָק
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֵם צְדָק

וּמִשְׁפָּט, כְּפֹום עוֹבְדֵיהוֹן דְּבַנֵּי
 וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי

נְשָׂא [כה]. דִּיין אֵיהֶוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא

כג. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בַּמ"ד (וַיֵּצֵא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנִּים שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּב"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלְמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). כד. שְׁכָל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסְפִירוֹת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקָף וְהַחֲזֵק וְהַנְּהַגָּה לְבַנֵּי אָדָם. - שְׁכָל עֲנֵן שֶׁבָּרָא אֱלוֹקִים הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, הַכֹּל לְכַבּוֹדוֹ בְּרָא, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּבִיכּוֹל מִתְנַהֵג עַל פִּי הַסְפִירוֹת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפִי עוֹבְדֵיהוֹן דְּבַנֵּי נְשָׂא שְׁכָפִי הַמְּדָה שֶׁהָאָדָם מוֹדַד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מְדָה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשַׁלֵּם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). כה. כְּדִי שֶׁתִּרְאֶה מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ עֲלֵיהֶם. כו. מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְפָרֵשׁ אֵיךְ הַשִּׁ"ת מְשַׁתְּמֵשׁ בְּהוֹ מְדוֹת חַג"ת נַהִ"ם לְהַנְהִיג עוֹלְמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מְדַת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנֵי, ה' דִּין

עֲמוּדָא   דְּאַמְצַעֵי תָא^[כז]   צְדָק -
 הַעֲמוּד   הָאֲמָצְעֵי.   צְדָק הִיא
 מַלְכוּתָא   קַדְיִישָׁא,   מַאֲזֵנִי   צְדָק^[כח]
 הַמְּלָכוֹת   הַקְּדוּשָׁה.   מַאֲזֵנִי   צְדָק,
 תְּרִין סַמְכֵי קְשׁוּט.   הֵינן צְדָק - אֹת
 שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֲמֶת.   הֵינן צְדָק, הִיא אֹת
 בְּרִית.   כֹּלָא   לְאַחֲזָאָה   אֵיךְ:   אֶתְנַהֵיג
 בְּרִית.   הַכֹּל   לְהִרְאוֹת   אֵיךְ   מִתְנַהֵג
 עֲלֵמָא^[כט].   אַבְל^[ל]   לֹא   דְּאִית לָךְ צְדָק
 הָעוֹלָם   אַבְל   לֹא   שְׂיֵשׁ   לָךְ   צְדָק

אֹתוֹ בְּרַחֲמִים, לֹא בְּחֶסֶד וְלֹא בְּדִין, אֲשֶׁר רַחֲמִים אֵלֹהֵי הַמָּוֶה מְמַדְּת הַתְּפָאֶרֶת. וְאִם הָאָדָם דָּן לְכַף זְכוּת, ה' דָּן אֹתוֹ בְּצְדָק, דְּהֵינּוּ מִלְּשׁוֹן צְדָקָה, עַל יְדֵי הַשְׂכִּינָה שֶׁהִיא אִם יִשְׂרָאֵל וְהִיא נִקְרָאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא מְבַקֶּשֶׁת מִה' לְחַמֵּל עַל עַם יִשְׂרָאֵל. וּמַאֲזֵנֵי צְדָק, הֵם מִדּוֹת נְצַח וְהוּד אֲשֶׁר מְשֵׁם מְגִיעִים הַפּוֹלְאֲכִים, אֲשֶׁר הֵמָּה רוֹאִים אֶת מַעֲשֵׂי בְנֵי הָאָדָם, וְשׁוֹקְלִים אֶת מַעֲשָׂיו לְפָנָיו ה' (זוהר). וְהֵינן צְדָק, הִיא מִדַּת הִיסוּד שֶׁהִיא כְּבִיכּוֹל הַבְּרִית מִיֵּלָה הָעֲלִיּוֹן, אֲשֶׁר שָׁם יֵשׁ אֶת מִלְּאֲכֵי הַרַחֲמִים, שֶׁבְּנְצַח יֵשׁ אֶת מִלְּאֲכֵי הַחֶסֶד, וּבְהוּד יֵשׁ אֶת מִלְּאֲכֵי הַדִּין, וְכֵן יֵשׁ אֶת מִלְּאֲכֵי הַרַחֲמִים (רַמְח"ל), שֶׁהֵמָּה כְּעֵין ג' דִּינִים. כֵּן. שֶׁהִיא מִדַּת הַתְּפָאֶרֶת. כֵּן. הֵם מִדּוֹת נְצַח וְהוּד, שֶׁתּוֹמְכִים אֶת הַתְּפָאֶרֶת שֶׁנִּקְרָאת אֲמֶת, כְּמוֹ מַאֲזֵנִים שְׂיֵשׁ בָּהֶם יְמִין - נְצַח, שְׂמָאל - הוּד, וְהַמְּתַקֵּם וּמְחַבְּרֵם הוּא הַתְּפָאֶרֶת, הֵם הַרַחֲמִים הַנּוֹלְדִים מִמִּיּוּג הַדִּין וְהַחֶסֶד. כֵּן. כָּל הַמִּדּוֹת הֵמָּה עוֹמְדוֹת לְהִרְאוֹת אֵיךְ הַשִּׁי"ת מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, וּבְכַף לְהַשְׁפִּיעַ לָהֶם לְפִי מַעֲשֵׂיהֶם. 5. כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תִצָּא הָרְעוּת וְהַטּוֹב (אֵיכָּה פָּרַק ג' לַח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפֵּט
הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפֵּט

יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמִי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלֹו

מִדּוֹת כָּלֵל.^[לא]
הַמִּדּוֹת כָּלֵל.

הַנֵּה בְּשֵׁסִים אֱלִיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוָה לְזַרְזוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי
הַקְּדוּשׁ דְּלִיה אֶתְיָהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאֵין זוּלָתוֹ
לְגֵאוּל הַשְּׁבִינָה וַיִּשְׂרָאֵל מְגֻלוֹתָא, לְכֵן בְּקִישׁ אֱלִיהוּ ז"ל וְאָמַר
קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגִלְהָ רְזִי תוֹרָה. (הַדְרַת מְלָךְ - בְּבוּד מְלָךְ מֵהַר"ש

אָלֵא בְּשַׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּן
יֻכְלוּ לְקַבֵּל שְׂכָרָם מוּשְׁלָם. **לא.** אָבֵל אֵין תְּאָר מִדּוֹת בְּעִצְמוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמִים, וְאֵין לְכַנּוֹת בּוֹ שׁוּם מְדָה וְסַפִּירָה כָּלֵל. - כְּלוּמַר אָף
עַל פִּי שְׁאֲנוּ מִדְּבָרִים מִשְׁמוֹת הַמִּדּוֹת וּפְעֻלָּתָם אֵין אָנוּ אוֹמְרִים שֶׁהַשְּׁמוֹת הֵם
תְּאָר מְעִצְמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שֶׁל הַמִּדּוֹת אֵינָם כִּי אִם מִמִּדּוֹת
וְכֻלָּם שְׁמֻנְהִיג בָּהֶם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
מִדּוֹת כָּלֵל, רְצוֹנוֹ לֹאמַר שֶׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוֹת לָאוּ אֵית בֵּיה מִכָּל אֱלִין מִדּוֹת
כָּלֵל (זִיז הַזוּהַר). - וְעַיִן סֵפֶר הַפְּרָדֵס מְהַרְמ"ק (שֶׁעַר עִצְמוֹת וְכֻלָּם פ"ה), שְׁכַתְּבַת שְׁחָסַר
כָּאֵן סוּף הַמְּאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֶל הַנְּרָצָה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל.
וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נְדַפְסַת הַגְּהָה בְּשֵׁם הַרְבַּ מְאִיר פְּאִפִּירֵשׁ, וְז"ל: מְצִאתִי כְּתוּב כָּאֵן
בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חָסַר כָּאֵן וְשִׁיךְ לְכָאֵן מַה שְׁכַתְּוֵב בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דף נה:) "אִיהוּ
אֶפִּיק כָּלֵא" עַד "פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ" עַכ"ל. וּבַהוֹצָאָת מִתּוֹק מִדְּבַשׁ נִמְצָא
בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרֹךְ ב' ע' ק"ז) בְּאֲמֻצַּע ד"ה וְאֵינּוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד) סוּף ד"ה

כא פתח אליהו המבאר

בוזאגלו זי"ע). ואמוד מעתה רצה אליהו הנביא זכור לטוב שהרשב"י לא יחוש עוד מלגלות ולחדש סודות התורה, יען כי לו לבדו נתנו לו הודמנא ורשותא בזה, ואין זולתו בדור לגאול השכינה ובני ישראל מגלותא, לכן אמר לו קום רבי שמעון וכו', ועשה ואל תאחר וחדש רזין טמירים פי לך לבד אתהיב רשותא והודמנא ממרומים לחדש ולגלות הסודות, ועל ידי זה יקרב הגאולה (זיו הזוהר).

קום רבי שמעון ויתחדשון מליין

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים

על ידך. דהא רשותא אית לך

על ידך שהרי רשות נתנה לך

לגלאה רזין טמירין על ידך, מה

לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה

דלא אתהיב רשו לגלאה לשום בר

שלא נתן רשות לגלות לשום בן

נש עד כען:

אדם עד עתה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן^[לג] פָּתַח וְאָמַר: לֵךְ
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר: לֵךְ -

יְהוּה הַגְּדוּלָּה^[לד] וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 ה' הַנְּהַגוֹת הַגְּדוּלָּה - חֶסֶד, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת,

וְהַנִּצָּח וְהַיְהוּד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
 וְהַנִּצָּח, וְהַיְהוּד. כִּי כָל - יְסוּד, בְּשָׁמַיִם

וּבְאַרְצֵי^[לה] לֵךְ יְהוּה הַמַּמְלָכָה.
 וּבְאַרְצֵי. לֵךְ ה' הַמַּמְלָכָה - מַלְכוּת.

וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי^[לו] עֲלֵינֵינוּ
 וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי. עֲלֵינֵינוּ

שְׁמָעוּ אֲנֹנִי הַמֵּיכִיז דְּחִבְרוֹן^[לז] וְרַעֲיָא
 שְׁמָעוּ, אֲלוֹ יִשְׁנֵי חִבְרוֹן, וְהַרְוֵעָה

לג. נראה שהיה דרכם לומר חדושי תורה מעמד, לכן אמר קם רבי שמעון, (בניהו לר"ח הטוב). לד. אשר הקמה השמות של הז' מדות מהי' מדות הנזכרות לעיל, שמנהיגות את העולם, [הגדולה - היא מדת החסד, הגבורה - היא מדת הגבורה וכו'] (הגר"א). לה. היסוד נקרא כל, שכולל בתוכו כל ההשפעות הטובות, לשומרי הברית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשפיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הברית, פנודע. לו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבעה ספירות הבגן, שבהם הנהגת העולם, לכך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בניהו לר"ח הטוב). לז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מֵהֵימְנָא [לח] **אֶתְעָרוּ** **מִשְׁנַתְכוֹן.**
הַנְּאֻמָּו, הַתְּעוֹרְרוּ מִשְׁנַתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" – אֵלֶיךָ
"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִי צַדִּיקִיָּא דְאֲנֹנִי מִסְטָרָא דְהָהוּא
אֵלֹהֵי אֹתָם הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם מִחֶלֶק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְמַר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר."
שְׁנֵאמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִי מֵתִים. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר
וְאֵינָם קְרוּיִים מֵתִים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֵאמַר

תְּפִאֲרַת, מוֹשֶׁה – גִּצַח, שְׁנֵזְכָרִים בְּפִסּוּק "הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפִאֲרַת וְהַנְּצַח",
[בְּנִיחוּ לְרִ"חַ הַטּוֹב]. - וְנִקְדִים כָּאֵן מָה שְׁפִתּוֹב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרַכָּה עה"פ "וַיִּמַּת שֵׁם מוֹשֶׁה"):
"וַיִּמַּת שֵׁם מוֹשֶׁה", סְמִלְיוֹן אֹמַר מְחִילָה [מְעֵרָה] הֵיְתָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מוֹשֶׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֵאמַר כָּאֵן "וַיִּמַּת שֵׁם מוֹשֶׁה", וְנֵאמַר לְהֵלֵן "וְשָׁמָּה
קָבְרוּ אֶת אֲבֹרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיִלְקוּט רְאוּבֵנִי פְּרֻשַׁת
בְּרַכָּה, בְּשֵׁם סֵפֶר הַתְּמוּנָה] כִּי מוֹשֶׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמְעֵרַת הַמְּכַפְלָה, וְכֵן
שְׁפִתּוֹב "וְאֶתָּה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בְּעֵצְמָה, אֲבָל
הַמְּלֹאכִים יִבְיֵאֵר שְׁמָה בְּטַהֲרָה, שְׁלֹא יֵדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלֹאכִים, עַיִן
שֵׁם. א"ה, וְאוּלַי מוֹשֶׁה זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמִלְיוֹן מְלֵאךְ הֵיְתָה,
עַיִן שֵׁם, יַעֲנֵן שְׁפִתּוֹב "וְלֹא יֵדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהֶכְרַח לֹאֵמַר שֶׁהוּא שֵׁם
מְלֵאךְ וְלֹא שֵׁם חֶכֶם, וְדו"ק (פּוֹכְבֵי אֹר הַבַּעַשׁ"ט וְתַלְמִידֵיו). וְלִפִּי מְדַרְשׁ זֶה מוּבָן לְמָה
חִבֵּר וְכָלֵל לְעוֹרֵר אֶת מוֹשֶׁה רַבֵּינוּ עִם ג' הָאָבוֹת - שְׁפוּלָם נִקְרְאִים יִשְׁנֵי חִבְרוֹן.
לח. רַעֲיָא מֵהֵימְנָא - מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ שֶׁהוּא הָרוּעָה הַנְּאֻמָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הַקִּיצוּ" וְרַנְנוּ" וְגו', מֹשֶׁה הַרוֹעֶה

מֵהֵימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ^[לט]
 הַנְּאֻמוֹ, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׂמְחָה

לְאַתְעָרוּתָא דְשְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגָלוּתָא^[מ], דְּעַד כְּעַן צַדִּיקִיא כְּלָהוּ
 בְּגָלוּת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָמִם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָא בְּחוֹרֵיהוֹן^[מא]. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

לט. הרשב"י רצה לעשות תיקון לשכינה על ידי גלוי ולמוד סודות התורה, ונקרא "רננו", כדאמרו חז"ל: על הפסוק "קומי רני בלילה לראש אשמורות", אין רנה אלא תורה, ובפרט בלימוד סודות התורה שזה שמחת העליונים ומקרב את הגאולה. ומשה רבינו מתחנן שיעזרו לו לפדות השכינה ע"י לימוד זוה"ק והסוד, וכן כתב באור החיים הקדוש פרשת ויחי פרק מ"ט פסוק י"א.
 מ. להיות השכינה בגלותא באפס שפע באין תומך ועוזר, ועל ידי הלימוד בסודות התורה יהיה סמוך וסעד להשכינה הקדושה, וזאת התורה הסוד שהיא ר"ז גימטריה או"ר גורם ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, והגאולה השלימה במהרה בימינו אמן (זו הזוהר). מא. פירוש א' בנחיריהם, מפני כי הנשימה שהוא חיות הגוף היא בחטם כדכתיב נשמת רוח חיים באפיו, וכן ויפח באפיו נשמת חיים. פירוש ב': לבן של העינים כי העפעפים שוכבים על לבן הפקין

יְהִיבֵת שְׂכִינָתָא תִּלְת קָלִין [מב] לְגַבֵּי
 נְתָנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹש קוֹלוֹת, לְנֶגְד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיֵּימָא לִיה: קוּם
 הַרוּעָה הַנְּאָמֹן, וְאוּמָרְת לּוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלָךְ אֶתְמַר:
 הַרוּעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהָרִי עֲלִיךְ נְאָמֵר

"קוּל דְּיֹדֵי דוּפִק" - לְגַבֵּי אֶצְלֵי בְּאַרְבַּע
 "קוּל דְּיֹדֵי דוּפִק", אֶצְלֵי בְּאַרְבַּע

אַתְוֹן דִּילֵיה [מג], וַיֵּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתֵיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֵּאמֵר בְּהֵם בְּכַחֲס, פְּתַחֵי

לִי אַחֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי". דְּהָא
 לִי אַחֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי". שְׁהָרִי פְּתוּב:

"תַּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אֶת הָעֵין (בְּנִיחוּ לְרִ"ח הַטוֹב). **מב.** כְּנֶגְד ג' אַבוֹת. (פְּסָא מְלָךְ), טַעַם לְתַלְת קָלִין
 כְּנֶגְד ג' אוֹתֵיּוֹת שְׁמוֹ הַטוֹב כְּמוֹ שְׁכַתְב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז' ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרַשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה כִּי מִן הַפִּימִם מְשִׁיתִיהוּ" שְׁהוּא מ' בְּחֻסָּד ש'
 בְּתַפְאָרְת ה' בְּגִבּוֹרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׂכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּנוֹדָע וּמְסַפֵּר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעָמִים כָּל, לְכֹן יְהִיבֵת תִּלְת קָלִין (בְּנִיחוּ לְרִ"ח הַטוֹב). **מג.** בְּאַרְבַּע אוֹתֵיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מד]. "יִשְׂרָאֵל שִׁי נִמְלֵא טַל".
 לְהַגְלוֹתְךָ" שְׁהֲרִי רֵאשִׁי מְלֵא טַל

"מֵאֵי נִמְלֵא טַל"? אֵלֵא אֶמַר קְדוֹשׁ
 וּמִדּוּעַ מְלֵא טַל? אֵלֵא אֶמַר הַקְדוֹשׁ

בְּרִידְךָ הוּא: אַנְתָּ חֹשֶׁבֶת דְּמִיּוּמָא
 בְּרוּךְ הוּא, אֶת הַשְׂכִּינָה חֹשֶׁבֶת, שְׁמִיּוּם

דְּאֵתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעֵאלֵנָא
 שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֵלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעֵאלֵנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה? אִין זָה

הַכִּי, דְּלֵא עֵאלֵנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּ
 כִּי, שְׁבַאֲמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֵת

בְּגִלוֹתָא" [מה] הֲרִי לָךְ סִימָנָא: "יִשְׂרָאֵל שִׁי"
 בְּגִלוֹת! הֲרִי לָךְ סִימָן, "יִשְׂרָאֵל שִׁי"

שם י-ה-ו-ה, מעורר את ארבע אותיות שם א-ד-נ-י. מד. ולמה נקראת 'תפחה', משום ש"תם עונך בת ציון, לא יוסיף, להגלותך" (איכה ד' כ"ב). וכמו שאמרנו (ברכות נו, ב) הרואה תמרים בחלום תפמו עונותיו שנאמר תם עונך בת ציון (זיו הזהר). והשכינה הקדושה נקראת תמר פנאמר (שה"ש ז, ח) "זאת קומתך דמתה לתמר", כאשר השכינה ביופיה ובשמחה (בדי ערבות). מה. אלא הולך עמה

נִמְלֵא טַל [מזו], ה"א שְׂכִינָתָא
 נִמְלֵא טַל" וְהָא הִיא הַשְּׂכִינָה

בְּגָלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגָלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָהּ וְהַחַיִּים שְׁלָהּ

אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ אֹת יו"ד אֹת
 הוּא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוּא סוּד אֹת יו"ד אֹת

ה"א אֹת וְא"ו, וְאֹת ה"א אִיהִי
 ה"א אֹת וְא"ו וְאֹת ה"א הִיא

שְׂכִינָתָא דְלֵא מַחְשְׁבֹן טַל [מזו], אֶלָּא
 הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחַשְׁבֹּן טַל"ל, אֶלָּא

אֹת יו"ד אֹת ה"א וְאֹת וְא"ו
 אֹת יוֹד אֹת הָא וְאֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֲתוֹן לְחַשְׁבֹּן טַל"ל. דְּאִיהִי
 עֲלִים הָאוֹתִיּוֹת לְחַשְׁבֹּן טַל"ל, שְׁהֵם הַזֵּה

בְּגָלוֹת לְשִׁמְרָה. מו. טַל הוּא בְּגַמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הָא וְאוֹ מִשֵּׁם הַיּוֹדָה, וְנַעֲלָמָה
 כָּאֵן אֹת ה' שְׁהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מזו. בְּסוּד וְנִהַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן
 שְׁג' אוֹתִיּוֹת י-ה-ו בְּמַלּוּי אֶלְפִין מְסַפֵּר טַל הוּא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנַפִּין לְה"א
 תַּתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עַנְיָן גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה לְהַתְּרַחֲקוּתָהּ מִבַּעֲלָהּ וְעַל יְדֵי זֶה
 נִמְנַע מִמּוֹנֵה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתִיּוֹת י-ה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׁיִהְיֶה הַתַּקּוֹן
 הַשְּׁלָם שֶׁתַּתְּקַרֵּב הַה"א תַּתְּאָה לְהַג' אוֹתִיּוֹת י-ה-ו וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מִלִּיא מִמְלֵא
לְשִׁכְיִנְתָּא אֶת הַשְּׁכִינָה
מִנְבִיעוּ מִמְעַן הַנוֹבֵעַ
דְּכָל שֶׁל כָּל

מְקוֹרֵין הַמְקוֹרוֹת
עַלְאִין. הָעֲלִיוֹנִים,
מִיד מִיד
קָם קָם
רַעִיא הַרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְהִין קְדִישִׁין עֲמִיהָ [מח].
הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עֵמוֹ.
עַד עַד

כָּאן רְזָא דִּיחֻדָּא:
כָּאן סוּד הַיְחֻוד.
יְהוּה יְהוּה
בְּרוּךְ יְהוּה

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:
(תקוני זמר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

שִׁפְעַ וְחִיּוֹת מְהִימָה לְאוֹרוֹת דְּזַעֲרֵי אַנְפִּין, (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). וְעַתָּה מְמַתִּין אֶתְּהָ בְּגִלוֹת,
וְאִינוּ מְשִׁפְיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשִׁי נְמָלָא ט"ל, לוֹמַר שְׂאִין יְחֻוד הָעֲלִיוֹן. מַח. כְּדִי
לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׁכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחֻוד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחֻוד שֶׁל הוּי"ה-אֲדִנִּי.

❁ וַיְהִי רַעְיוֹן ❁

תְּפִלַּת יְהִי רַעְיוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוֹד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא יַעַת רַעְיוֹן וְזִמָּן הַמְּסוּגָל לְקַבֵּל
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעְיוֹן מִן קֶדֶם עֵתִיקָא קִדְיִשָּׁא
וַיְהִי רַעְיוֹן מִלְּפָנֵי ה' הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קִדְיִשִׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשָּׁךְ טַלָּא
נֶעְלָם מִהַכֹּל. שִׁיתְמִשָּׁךְ טָל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמַלְיָא רִישִׁיָּה [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיזוֹן מִמְּנוֹ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֹאשׁ שֶׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וְלַהֲטִיל | לְחַקְלָא [נז] תְּפּוּחִין
אֲנָפִין וְלַהֲמַשִּׁיךְ שֶׁפֶע לְשִׁדָּה תְּפּוּחִין

מט. חס ושלום אסור לדמות כל דמות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא
רבא את הפסוק (דברים כז, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה'
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן". וכל הנאמר הוא רק
לסבר את האזן, ואפילו משל אינו כי הכל הוא רוחניות דק וצח. ג. חקל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהֲיֵרוּ דְאֲנִפִּין בְּרַעְוֵא
 הקדוש בְּהֶאֱרַת פְּנִים בְּרַצוֹן

וּבְחֲדוֹתָא דְכֻלָּא. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִן קָדָם
 ובשׂמַחַת הכל. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִלְּפָנֵי ה'

עֲתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְכֻלָּא קְדֵי־שֵׁין
 "הַעֲתִיק יוֹמִין הקדוש מִכָּל הקדושים,

טְמִירָא דְכֻלָּא טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נְעֵלָם מֵהַכֹּל.

רַעוֹתָא וְרַחֲמֵי חֲנּוּא וְחֶסֶדָא בְּנִהֲיֵרוּ
 רַצוֹן וְרַחֲמִים חוּ, וְחֶסֶד, בְּהֶאֱרַה

עֲלָאָה בְּרַעוֹתָא וְחֲדוּהָ עָלַי וְעַל כָּל
 עֲלִיוֹנָה, בְּרַצוֹן, וְשִׂמְחָה, עָלַי וְעַל כָּל

בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל
 בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַקְּרוּבִים אֵלַי, וְעַל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְרְקִינָנָא מִכָּל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. וַיִּפְדֶּה אוֹתָנוּ מִכָּל

שְׂדָה, היא השְׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, הַמְּקַבֶּלֶת אֶת הַשֹּׁפֵעַ מִהַתְּפָאֲרַת, הַתְּפָאֲרַת נְקֻרָא תְּפֻוח הַקְּדוּשׁ, שְׂכּוּלִל ג' גּוּנִים (נִמְשַׁל לְתַפּוּחַ הַכּוּלֵל ג' גּוּנִים, לְבָן, אָדוּם, יְרוֹק). נא. הַקְּדוּשׁ מִכָּל הַקְּדוּשִׁים שְׂאִין קְדוּשׁ מְפֻנּוּ, וְכֵן הַקְּדוּשׁ שֶׁל כָּל הַקְּדוּשִׁים

עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן דֵּי־תוֹן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
הַצָּרוֹת הָרְעוֹת שְׁבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיִּכְיֶן

וַיִּתְיַהֵב לָנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסָתָא
וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוֹן וּפְרַנְסָה

טַבְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעַקְתָּא, מִמְזוֹלָא
טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה, מִהַמְזָל הָעֲלִיּוֹן,

דְּכָל מְזוֹנֵי בֵּיהּ תַלְיִן. וַיִּשְׁזַבֵּינָן
שְׁכָל הַמְזוֹנוֹת מִמֶּנּוּ מְשַׁתְּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִינּוּ

מֵעֵינָא בִּישָׂא וּמַחְרָבָא דְּמַלְאָךְ
מֵעֵינִי הָרַע, וּמְחָרֵב מַלְאָךְ

הַמּוֹת וּמַדִּינָה שְׁלַ גִּיהֵנוּם. וַיִּתֵּי לָנָא
הַמּוֹת, וּמַהֲדִין שְׁלַ גִּיהֵנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשׁוֹתֵינוּ, חֲנָא וְחַסְדָּא וְחַיִּי
וּלְכָל נַפְשׁוֹתֵינוּ, חֵן וְחֶסֶד, וְחַיִּים

אַרְיֵי וּמְזוֹנֵי רוּיְחֵי וְרַחֲמֵי מִן
אַרְכִים, וּמְזוֹנוֹת, בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים,

קְדָמֵיהּ. אַמֵּן כֵּן יְהִי רְצוֹן,
מִלְּפָנָיו, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אַמֵּן וְאַמֵּן.
אָמֵן וְאַמֵּן.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שְׁיֵאמֶר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֲרֵי תִיקוּן חֲצוֹת
 לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוּבָא בְּזוּהָר (פְּרָשַׁת נחֲוִיבֵי דָף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר
 פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דָף רכ"ו ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אֹמְרוּ אַחֲרֵי תִיקוּן
 לֵאמֹר, יֵאמֶר בְּשִׁחְרִית קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלּוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְּבִין סוֹדֵם שֶׁל
 דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלֶת גְּדוֹלָה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּירָתָם לְתִיקוּן
 אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים.

(בְּן אִישׁ חַי מִקֶּץ י"ב, וּבְשׁו"ת רַב פְּעָלִים (בְּחֶלֶק סוּד יִשְׂרָאֵל) הָאָרֶץ לְבֵאֵר אֶת
 הַמַּאֲמָר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכָתַב שֶׁם שְׂעָה אֶחָד הַמַּאֲמָרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד,
 וְכָאן הֵבֵאנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קֶצֶה הַמְּזִלְג, וְתַן לְחֶכֶם וְיַחֲכֶם עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן נַגַּל: אַרְיֵמִית
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן

כִּי מִמְּנוֹ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. נב. הִנֵּה מְרֹב הָעֵלִים הַסוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא
 אֹמְרוּ אֵלָּא כְּמוֹ בְּדֶרֶךְ תְּפִלָּה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תְּפִלָּה זֹאת, (רַמְח"ל גְּנוּי
 הַרְמַח"ל). נג. מְבוּא: בְּאוֹר הַמַּאֲמָר הַנִּזְכָּר מִתְאַר אֵיךְ מִדַּת הַחֶכְמָה שְׁהִיא
 הַמְּחַשְׁבָּה וְהַשֶּׁכֶל הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסֶּה לְהַשִּׁיג אֶת רְצוֹן ה', וּבְכַף
 הִיא זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְכָלֶת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מְלַמֵּד
 אוֹתָנוּ כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתַבָּר, אֲמָנָם כַּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג
 אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמְּנוֹ אֶת הַדֶּרֶךְ הַנִּכְוָנָה, שֶׁרַק
 כַּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֶת דֶּרֶךְ ה', אֲזִי הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר
 שְׂבַעֲתִים, וְחַשְׁקוֹ וּפְיִסוּפָיו גּוֹבְרִים, וּלְבַסּוֹף הוּא בְּאַמֶּת
 זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְכָלֶת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן יִשְׁפַע לְשָׁם

יְדָאִי [נד] בְּצִלּוֹתֵינוּ לְעֵלָא [נה], דְּכִד
 יְדִי בְּתַפְלוֹת, לְמַעְלָה שְׂפָאֲשֵׁר

רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הַרְצוֹן הַעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֹא אֶתִידַע וְלֹא
 עַל אוֹתוֹ הַרְצוֹן שְׁלֹא נוֹדַע וְלֹא

אֶתְפִּם כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נְתִיבָס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסַּתוּם

- יִתִּיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֶפִּיק
 בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מָאִי דְאֶפִּיק וְלֹא יְדִיעַ, וְנַהִיר מָאִי
 מֵה שְׁהוֹצִיא, וְלֹא נוֹדַע, וְהֵאִיר מֵה

דְּנַהִיר כָּלֵל בְּסַתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשָׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלִים. וְרְצוֹן הַמַּחְשָׁבָה

עֵלָא - לְמַרְדָּף אֶבְתָּרָה וְלֹא תִנְהַרָא
 הַעֲלִיּוֹנָה, לְרַדָּף אַחֲרָיו לְקַבֵּל הָאָרָה

לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִיְסַד מִתּוֹךְ סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן]. נד. כְּמוֹבָא בְּזוֹהַר פְּרֻשַׁת
 יְתָרוֹ, שֵׁישׁ לְהָרִים אֶת י' הָאֶצְבָּעוֹת בְּתַפְלָה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִמָּה כְּנֶגֶד י' סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוּם אַחַר בְּזוֹהַר אָמַר שְׁאֲסוּר לְהָרִים אֶת הַיָּדַיִם בְּרַקְנֵיָא שְׁלֵא לְצַרְךָ הַתַּפְלָה.
 נה. כְּלוֹמַר שֶׁהַתַּפְלָל לְפָנֵי ה' יִתְבַּרֵךְ שְׁגִלוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלוֹי יְהִיו לְרְצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ

מִנֵּה. חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ

מִמְנוֹ. כְּעֵין מִסָּךְ אֶחָד, נִפְרָס, וּמִתּוֹךְ

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דֵּהֵיִא

אוֹתוֹ הַמְּסָךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זֶה

מִחֲשֵׁבָה עֵלְאָה - מַמְי וְלֹא מַמְי, עַד

הַמְּחֲשָׁבָה הָעֵלְיוֹנָה מְגִיעַ וְלֹא מְגִיעַ עַד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מַאי דְנְהִיר^[נח],

אוֹתוֹ הַמְּסָךְ וּמִזֵּה הָאִיר מֵה שְׁהָאִיר

וּכְדִין הֵהוּא מִחֲשֵׁבָה עֵלְאָה נְהִיר

וּכְשֶׁקְבֵּלָה אוֹתָהּ הַמְּחֲשָׁבָה הָעֵלְיוֹנָה הָיָה עֲתִיק מֵאִיר

בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְהֵהוּא

בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזֶה

מִחֲשֵׁבָה לֹא יְדַע, כְּדִין בְּמִשְׁחָהֵי הָאִי

הַמְּחֲשָׁבָה לֹא יְדַע וְאִינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזּוּ הִכָּה אוֹתוֹ

נְהִירוֹ דְּמִחֲשֵׁבָה דְּלֹא אֶת־יְדַע,

הָאוֹר שֶׁהוּא סוֹד הַמְּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה

בְּנְהִירוֹ דְּפִרְסָא דְּקִימָא דְנְהִיר מִמָּה

הִכָּה בְּהָאֲרַת מִסָּךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מִמָּה

לְפָנָיו. נו. פְּרוּשׁ שְׁמֻקְבֵּל הָאֲרָה מוּעָטַת רַק כְּפֹה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יִדְיַע^[נז], וְלֹא אֶת־יַדְע^[נח] וְלֹא
שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמִשְׁגַּ, וְלֹא נִודַע

אֶת־נְגִילָא^[נט]. וְכִדְיִן הָאִי נְהִירוּ
הַתְּגֵלָה וְאִזְזִי זֶה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יַדְע^[ס], בְּמִשְׁ
שְׁלַח הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נִודַעַה הִכָּה פַעַם ב'

בְּנְהִירוּ דְּפִרְיָסָא, וְנְהִרִין בְּחֻדָּא,
בְּהָאֲרַת הַמְּסֻךְ הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם כְּאֻחַד

וְאֶת־עֲבִידוּ תִשְׁעָה הֵיכְלִין, וְהֵיכְלִין -
וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תִשְׁעָה הֵיכְלוֹת וְאֵלוֹ הֵיכְלוֹת

לָאוּ אֲנֹנִין | נְהוֹרִין^[סא], וְלָאוּ אֲנֹנִין
אֵינָם אֲוֵרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנֹנִין | נְשִׁמְתִין, וְלָאוּ
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת וְנְשִׁמוֹת וְלֹא

נז. כְּלוּמַר שֶׁהַמוּחָא סְתִימָאָה דְּאֲרִיךְ קִבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קִבֵּל מֵאֵינוּ יְדוּעַ כְּלָל. נח. הָאֲרָה ב' קִבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִודַע וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְּלֹא אֶת־יַדְע. נט. הָאֲרָה ג' קִבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלָּה, וְהֵינּוּ מֵהַפְּתֵר דְּאֲרִיךְ. ס. הָאוֹר שֶׁל אֲרִיךְ הִנְתְּקֵן בְּהָאֲרַת רִישָׁא דְּלֹא אֶת־יַדְע [רדל"א] הִנְקֵרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נִודַע מֵהוּתָנוּ. סא. לֹא נִקְרְאִים אֲוֵרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפִשׁ.

אֵיִת מָאֵן דְּקִימָא בְּהוּ [פב]. רְעוּתָא
 יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תְּשַׁעָה נְהוּרִין [פג] דְּקִימֵי כְּלָהוּ
 של כל תשע האורות, שעומדים כלם

בְּמַחֲשָׁבָה [פד], דְּאֵיהוּ חַד מְנִיהוּ
 בכח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבּוֹנָא כְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ [פה],
 בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְּקִימֵי בְּמַחֲשָׁבָה [פו], וְלֹא
 בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מִתְדַבְּקוֹן וְלֹא אֶתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחֲשָׁבָה
 קימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה פתור דכללות דאצילות. סג. אשר ט' ההיכלות האלו, המה שרש לט' הספירות התחתונות. סד. שהיא חכמה דאצילות. סה. לרדף אחרי התשע ספירות דאריך כדי לקבל הארה והשפעה מהם. סו. בשעה שהם בסוד מוחין הנקראים מחשבה אז נמשכים אליהם מוחין חדשים.

עֲלֵאָה, תַּפְסִין בָּהּ וְלֹא תַפְסִין [פז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בָּהּ מֵעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֵינוּ כְּיָמֵי כָל רְזֵי דְמַהֲיִמְנוּתָא.
 בְּאֵלוֹ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה

וְכָל אֲנוּן | נְהוּרֵין מְרוּזָא דְמַחְשְׁבָה
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה

עֲלֵאָה וְלַתְתָּא, כְּלָהּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשֵׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [פח], עַד הַכָּא מְטוּ נְהוּרֵין [פט] וְלֹא
 סוּף. עַד כָּאן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדַקוּת וְלֹא

מְטוּן, וְלֹא אֶתִידְעוּ [ע], לָאוּ הַכָּא
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כָּאן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֲשֶׁר מְאִירָה

פז. וְלֹא נִקְרָאת תַּפְסִיָּה. פח. בְּאֵלוֹ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הַמָּה מְגִיעִים מִכַּף שְׁהַמַּחְשְׁבָה הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְבֵּק בְּרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן וְאֵינָה נְחָה מִלְּהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כַּף זָכִים וְעִמוּקִים, עַד אֲשֶׁר הַמָּה נִקְרָאִים בְּבַחֲיַת אוֹר אֵין סוּף, שֶׁלֹּא נִתַּן לְהַשְּׁגָה. פט. עַד כָּאן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלוֹ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנִּזְכָּרִים, אֲשֶׁר לֹא יְדוּעִים, אֵי אֶפְשָׁר

מִחֲשֵׁבָה, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המִּחְשָׁבָה וְלֹא נוֹדַע לוֹ מִי מֵאִיר

בְּדִין אֶת־לִבִּישׁ וְאַסְתִּים גּוֹ בִּינָה
 אֶז מִתְּלִבֵּשׁ וְנַעֲלִם בְּתוֹךְ בִּינָה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאַעִּיל דָּא בְּדָא
 וּמְאִירִים לְמִי שְׂרָאוּי לְהָאִיר וּמִתְחַבֵּר זֶה עִם זֶה

עַד | דָּאֶתְכִלִּילוּ כְּלָהוּ כַחֲדָא [עא]
 עַד שְׁנַכְלָלִים וְנַחֲשָׁבִים כּוֹלֵם לְאַחַד

וּבְרִזָּא דְקָרְבָנָא [עב] כִּד סְלִיק, כִּלָּא
 וּבִסוּד הַקְּרָבֹן כַּאֲשֶׁר עוֹלָה עִשּׁוֹן הַקְּטֹרֶת, כּוֹלֵם -

אֶתְקַשֵּׁר דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא,
 נִקְשָׁרִים זֶה בְּזֶה וּמְאִירִים זֶה בְּזֶה,

לְהַרְהֵר בָּהֶם וְלֹא לְחַשֵּׁב עֲלֵיהֶם, מְרֹב הָעוֹמֵק שְׁבָהֶם וְהִסְתַּרְתָּם הַנִּעְלָמָה. **עא.** כַּאֲשֶׁר מִדַּת הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא הַמִּחְשָׁבָה הַנְּזַכֵּרָת, מְקַבֶּלֶת הָאָרְהַ מִהַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, אֲמָנָם הִיא לֹא מְשִׁיגָה בְּאֵמֶת מֵהִיכָן הִיא קִבְּלָה אֶת אֹרְהָ, אֲזִי כְּשִׁישׁ בָּהּ אֹר וְשִׁפֵּעַ, הִיא מִתְּלַבֵּשֶׁת בְּמִדַּת הַבִּינָה, וְאֲזִי הַחֲכָמָה מְאִירָה לְמִידַת הַבִּינָה, שְׁגָם הִיא לֹא כָּל כֶּף מְשֻׁגָּת, וְהִפָּה מִתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה, עַד אֲשֶׁר הִפָּה נַעֲשִׂים מִמֶּשׁ דְּבַר אֶחָד וּמְאֶחָד. וּבִנְגָלָה רוֹאִים שֶׁהַבִּינָה מְבַאֶרֶת אֶת הַחֲכָמָה שְׂאָדָם לְמַד [כַּמּוּבָא בְּגֵר"א בְּמִשְׁלִי]. **עב.** אֲשֶׁר קָרְבָן הוּא מְלִשׁוֹן קְרוּב, וְזֶהוּ סוּד הַקְּרָבֹן אֲשֶׁר עוֹלָה לְפָנֵי ה', שְׁמִטְרַת הַקְּרָבֹן, הוּא לִיחַד אֶת הַבִּינָה בְּמִחְשָׁבָה וְאֶת הַמִּחְשָׁבָה בְּרִצּוֹן הָעֲלִיּוֹן, וּמְאִירִים כָּלֵם זֶה בְּזֶה, וְאֲזִי כָּלֵם רַק בַּעֲלִיָּה מְעֵלָה מְעֵלָה, וּמִדַּת הַחֲכָמָה דְּבִקָּה בְּמִדַּת הַכֶּתֶר אֲשֶׁר הִיא הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַקַּב"ה,

בְּדִין קִיְמִי כְּלָהוּ בְּסִלְיָקוֹ, וּמַחֲשָׁבָה
 אֲז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְחַשְּׁבָה

אֶת־עֵטֶר בְּאֵין סוּף^[עג]. הַהוּא נְהִירוֹ
 עוֹלָה וּמִתְעַטְטֶרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶת־נְהִיר מִנֵּה מַחֲשָׁבָה עֲלֵיהָ^[עד]
 שְׂמֵאִירָה מִמֶּנּוּ מַחֲשָׁבָה עֲלִיוֹנָה

(דְּלֵא אֶת־יָדַע בָּהּ כְּלָל) אֶקְרִי אֵין
 (שְׁלֵא) נוֹדַע בָּהּ (כְּלָל) נִקְרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֲשֶׁת־כַּח וְקִיְמָא, וְנְהִיר
 סוּף וּמִמֶּנּוּ נִמְצָא וְנִאֲצָל וּמִקִּיָּם וּמֵאִיר

לְמֵאן דְּנְהִיר, וְעַל דָּא כְּלֵא קְאִים^[עו],
 לְמִי שְׂמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַכָּאָה חוֹלְקֵיהוּן דְּצַדִּיקֵיא^[עז],
 אֲשֵׁרֵי וְזָד חֶלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. עג. בְּסוּד עֲלִית הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאִז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיּוֹן וּמִקְבָּלִים הַשְּׁפַע מֵאֵין סוּף
 בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכֹל הָעוֹלָמוֹת. עד. הַנִּקְרָאת עֲתִיק. עה. הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא
 אָדָם קַדְמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנִּנְעָלָם כְּלָפֵי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹ נִקְרָא
 בְּבַחֲיַנַּת אֵין סוּף, כִּי נִנְעָלָם וְלֹא מִשְׁג]. עו. וְעַל סוּד הַקְּרִבְנוֹת עוֹמְדִים כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֲסָדִים. עז. אֲשֵׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֹלָמָא דִּין וּבְעֹלָמָא דְאַתִּי^[עח].

בְּעוֹלָם הַזֶּה   וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתָּם אַחֲרֵי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכּוֹתֵם יִבְנֶה בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנֵן נַעֲשֶׂה בְּכַח רוּחָנוּ בְּבַחֲיַנַּת הַכְּתוּב "וְאַנְכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מֵה שִׁישְׂרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׁאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזֶה יִבְנוּ אֶת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ וְלַעֲתִיד לְבוֹא כָּל אֶחָד יִפִּיר כּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שְׁאָמַר "כִּי בַּיִת בַּיִת תְּפִלָּה", וְאִזּוּ יִהְיֶה הָאָרֶז פָּנִים בְּפָנִים כְּמוֹ שְׁאֲנוּ מִתְּפִלָּלִים אוֹר פָּנֶיךָ עָלֵינוּ אָדוֹן נִשְׂא, (כּוֹכְבֵי אוֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים זי"ע). עח. וּבְזִכּוֹת עֶסְקָנוּ וְלִימוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יְקִים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הָרַעְיָא מְהִימְנָא "וּבְגִין דְּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעָם מְאִילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ, הַאי סִפְרָה הַזֶּהרַי יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וּבְעוֹד מְקוֹמוֹת בַּזֶּהרַי אָמַר הַרְשָׁבִי זי"ע שְׁכָל בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהרַי בְּלִבָּד. וְאֵלּוּ דְבַרֵי הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צְמַח זי"ע, וְז"ל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֲתָה בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדִי שְׁיִהְיֶה לָנוּ מְגוֹן עֲתָה לְאַחֲזוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם בְּאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים... וְעֲתָה (אֲנוּ) רְחוּקִים מִשְׁרָשׁ הָעֲלִיוֹן כְּמוֹ הַשְּׁמַרִים בְּתוֹף הַחֲבִיּוֹת, מִי יִגַּן עָלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנִּפְלְאוֹה וְהַעֲמָקָה, וּבְפִרְט עַל דְּרָךְ שְׁכַתְבַּת הַרְבֵּי ז"ל (הָאָרִי הַקְּדוּשׁ) שְׁהַנְּסִתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֲתָה כְּמוֹ נְגֻלוֹת, עַכ"ל. וְהַרְחֲמֵנוּ יְרַחֵם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְבָּה אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבַשָּׁר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּכַתוּב "הִנֵּה אֲנִכִי שׁוֹלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנֶי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לֵב אֲבוֹת עַל בְּנִים וְלֵב בְּנִים עַל אֲבוֹתָם", וְכְמוֹ שְׁכַתוּב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אוֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ", 'אוֹרֶךְ' מְלֶכֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֱמֶת וְנֶאֱמָן, הַמָּה יִנְחֹנֵי וּבְאֲנִי אֶל עִם קְדֻשָּׁי וְאֶל מְשַׁכְּנֹתֶיךָ, וְיִשְׁמַחֲנוּ ה"א בְּאֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחוֹ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשְׁבוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרָיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדֻשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבְּהוּ גֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד, וְתִחַזְּנָה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מַלְכוּת שְׁמַיִם עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּקִרְבָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן אֲמֵן (זִי הַזֶּהרַי).

תְּקוּנַת תְּמִנָּה וְאַרְבָּעִין - תְּקוּן שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּרְ"י תִּמְנֵן שַׁבָּת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תִּרְ"י, שֵׁם שַׁבָּת,

כַּגְּוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּ"רֵא שַׁבָּת^[ב]:

כַּגְּוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵא שַׁבָּת,

וְאִינוּן תִּרְי שַׁבָּתוֹת^[ג], עֲלֵייהוּ אֶתְמַר

וְהוּ שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ל"א):

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

"וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּרְ"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת

שַׁבָּת, וְרוּמֵז עַל שַׁבָּתוֹת, שְׁמֵדְבַר בְּזֶה הַמֶּאֱמָר,

עַל הַשְּׂכִינָה תִּתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשִׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" וְעַל הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לְעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת", וְעַיִן לְעִיל תְּקוּן י"ט (דף מ

ע"ב) דְּאֶמַר שֵׁם שַׁבָּת הַגָּדוֹל בִּינָה, שַׁבָּת הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יְתָרוֹ צ"ב ע"א) דְּשַׁבָּתָא

דְּיוֹמָא הוּא שַׁבָּת עֲלָאָה וְשַׁבָּתָא דְּלִילָא הוּא שַׁבָּת

תִּתְּאָה (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,

וְהִבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאֵר לַחֵי רוּאִי. ג. וְאֵלוֹ הֵן שַׁבָּתוֹת

שַׁבָּתוֹת, שַׁבָּת עֲלִיּוֹנָה וְשַׁבָּת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּירֵן
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתִּי
 וּמִיָּן אֲדַכִּיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 פְּעָמִים הַזְכִּיר כָּאן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 שְׂכִינָה עֲלָא וְתַתָּא^[ד], לְדַרְתָּם
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם",
 מֵאֵי לְדַרְתָּם^[ה], אֵלָא זַכָּא אִיהוּ מֵאֵן
 מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָא זַכָּא הוּא מִי
 דְעָבִיד לֹן דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתֵירֵי בְּתֵי
 שְׁעוּשָׁה לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשְׁנֵי בְּתֵי
 לְבָא^[ו], וְאֵתְפְּנֵי מִתְמֵן יֵצֵר הָרַע
 הַלֵּב, וּמִתְפְּנָה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע

(כפסא מ'לך, באר לחי רואי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וְכֶנֶגֶד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוֹת, (כפסא
 מ'לך, באר לחי רואי). ה. לָמָּה כָּתוּב מִלֵּת לְדַרְתָּם חָסֵר ו' ?
 – מְלֶשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוֹת, וְה' עֲלָא, וְה' תַּתָּא – כְּנֶגֶד שְׁנֵי בְּתֵי
 יֵשׁ בְּלֵב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּתִיקוֹן^ז (דף ס"ג ע"ב – כפסא מ'לך,
 באר לחי רואי).

דְּאִיְהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[ז], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול, שַׁבַּת, 'בְּרִית עוֹלָם',

דָּא צְדִיק, דְּשָׂרִיין תַּרְוִייהוּ
זה צְדִיק, שְׁשׁוּרִים שְׁנִיָּהֶם

עֲלֵיהּ, חַד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחַד
עָלָיו, אֶחָד לְמֵלָא, אֹתוֹ, וְאֶחָד

לְאִתְמַלִּיא מִיְנִיהּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְהִתְמַלֵּא מִמְּנֹו. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֵינּוּן תַּרִּין כְּלִיין נְצַח וְהוּד,
הֵם כְּנֻגָד שְׁתֵּי כְּלִיּוֹת - פְּנִימִיּוֹת נְצַח וְהוּד,

בְּנֵי דִישְׂרָאֵל סָבָא עֲמוּדָא
בְּנֵים לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד

דְּאִמְצַעֵיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
הָאִמְצַעֵי - תְּפָאֶרֶת, שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיךְ שְׂתִרְחַק מֵהַכַּעַס וְעֲצָבוֹת דְּטָחוּל וְכָבֵד וּמְרָה, ס"מ כָּבֵד כּוּעֵס, וּמְרָה זוּרְקַת בּוּ טְפָה, שְׁהוּא חֲלוּל שַׁבַּת מִבְּעִיר אִשׁ הַכַּעַס בְּגוּפּוֹ, וְאִם מְתַקֵּן לָהֶם דִּירָה נְאָה, אַז שׁוּרִים שְׁנִיָּהֶם עַל צְדִיק יְסוּד הָעוֹלָם (כִּפְסָא מְלֹךְ, בְּאֵר יִצְחָק וּמְפָרְשִׁים).

שְׁבִיעֵי	אֱלֹיִן	תְּלַת	אַבְהֵן ^[ח]	עֲנַג
שְׁבִיעֵי	אֱלוֹ	שְׁלֹשֶׁת	הָאֲבוֹת,	עֲנַג
שַׁבָּת ^[ט]	וְנִ"הָר	יוֹצֵא	מֵעֵד"ן	לְהַשְׁקוֹת
שַׁבָּת	"וְנִ"הָר	יוֹצֵא	מֵעֵד"ן	לְהַשְׁקוֹת
אֶת הַגָּן ^[י]	וְנָהָר,	אֵיִת נָהָר	וְאֵיִת	
אֶת הַגָּן"ן" (בראשית ב י).	וְנָהָר,	יֵשׁ נָהָר	וְיֵשׁ	
נָהָר,	אֵיִת נָהָר	דְּאֵת־קָרִי	נָהָר	
נָהָר,	יֵשׁ נָהָר	הַנְּקָרָא	נָהָר	
פְּלָגִיו,	וְאֵיִת נָהָר	דְּאֵת־קָרִי	נַחַל	
פְּלָגִיו,	וְיֵשׁ נָהָר	הַנְּקָרָא	נַחַל	

ח. אַבְרָהָם - חֶסֶד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
ט. עֵתָה מְפַרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שַׁבָּת, וּמְפַרֵשׁ תְּחִלָּה סוּד עֲנַג שַׁבָּת, - עֲנַ"ג רְאִשֵׁי תְבוֹת: ע' עֵדָן, נ" נָהָר, ג' גֵּן (כֶּסֶא מְלֶךְ, בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁכָתוֹב בְּזוּהַר (יעֲקֹב רע"ג ע"א), לְמִיכָל תְּלַת סְעוּדָתֵינָן בְּשַׁבָּת בְּרִזָּא דְעֲנַג שַׁבָּת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל ה'" שְׁלֹזָה נְאָמַר: "וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן", וּמָאן דְּלֹא מְקִים לוֹן וְאֵיִת לִיָּה לְקַיָּמָן, אֵיִתְהַפֵּךְ לִיָּה "עֲנַ"ג" ל"נַג"ע", וּבְהַפֵּךְ אִם מְתַקֵּן וּמְעַנַּג כְּרֵאוּי אֲזִי שׁוֹרָה עָלָיו שְׂמַחַת הַשַּׁבָּת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלֶיךָ^[יב] עָלֶיךָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עָלֶיךָ עָלֶיךָ

אֵתְמַר עֵינִי לֹא רָאִיתָ אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵינִי לֹא רָאִיתָ אֱלֹהִים"

זוֹלָתְךָ^[יג], הֵאֵי נִהַר אֵיחֹו ו'י^[יד],

זוֹלָתְךָ", זֶה הַנִּהַר הוּא אוֹת ו',

דְּנַפִּיק מֵעֵדוֹן עֲלֶיךָ דֵאֵיחֹו א'י^[טו],

הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֵלְיוֹן שֶׁהוּא אוֹת א',

וּמֵהַפֶּךְ מִנִּגְע לְעוֹנֵג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יא. הַיְסוּד נִקְרָא
נִהַר, יֵשׁ נִהַר וְיֵשׁ נִהַר, יֵשׁ נִהַר הַנִּקְרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נִהַר פְּלִגְיוֹ" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נִפִּין], שֶׁמִּקְבֵּל
הָאֲרוֹת מִחֶסֶד וּגְבוּרָה, תְּפֹאֶרֶת נִצָּח וְהוֹד, הַנִּקְרָאִים
"פְּלִגְי מִים", וְיֵשׁ נִהַר הַנִּקְרָא נֶחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכָמָה הַנִּקְרָא תוֹרָה
קְדוּמָה, (כִּפְסָא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתוּב שֶׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכָמָה (כִּפְסָא מְלָךְ). יג. וְעַל הֵאֵי עֵדוֹן עֲלֵיךָ
אֵיתְמַר "עֵינִי לֹא רָאִיתָ אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ", וְאָמַר הַכָּא,
כִּי מִי שֶׁמִּקְיָם עַנְיָג שְׁבֵת, זוֹכֵה לְתַעֲנוּג נִהַר שֶׁל עֵדוֹן
עֲלֵיךָ שֶׁעָלֶיךָ נֶאֱמַר "עֵינִי לֹא רָאִיתָ" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמֵז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֶמְצָעִי - דַּעַת
תְּפֹאֶרֶת יְסוּד (רְאֵשֵׁי תְבוּת - דַּת"י). טו. א' רוּמֵז לְכְתוּב

וְאֵעֹבֵר בֵּין אָבָא וְאִמָּא^[טז], וְאֵזִיל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה – וְהוֹלֵךְ

וְהוּא בְּאֵרִיךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאִמָּצֵעַ אוֹת ו', הַיּוֹד הָעֲלִיוֹנָה רוּמָזת לְשִׁכְיָנָה עֲלִיוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמָזת לְשִׁכְיָנָה תַּתָּאָה, וְהו' בְּאִמָּצֵעַ שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן וְכָל זֶה עַל יְדֵי עֲנֹג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבָּת קוּדֶשׁ, זוֹכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוֹקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמֶּהֱרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂכָדֵי לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן אִי אֶפְשָׁר בְּלִתֵּי לִימוּד תוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מָרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנִּיבֶסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שְׁלִמֵד זוֹה"ק אִם רוּצָה לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמְשָׁם לַחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיסוּד, וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְמַעַן הַשִּׁכְיָנָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יִתִּירָה שְׁמֵשִׁיגִים בְּשַׁבָּת הוּא בְּרָזָא ד"נְשָׂמַת כָּל חַי" [שְׁחַבֵּר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהֲאִי נְשָׂמָה יִתִּירָה תְּהִלָּה י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיהוּ מְרַכְּבָה לְעֵלִית הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמֵי עֵד
חמש מאות שנה, ומגיע עד

צָדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמֵתָמֵן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
צדיק – יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,

דְּאִיהִי שְׁכִינָתָא תִּתְאַה. וּכְאִה
שהיא השכינה התחתונה. זכאי

אִיהוּ מֵאֵן דְּנִטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
הוא מי ששומר דירה לשבת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[כ], דְּלֵא אֶתְקָרִיב תָּמֵן
שהוא הלב, שלא יתקרב שם

מְכֶסֶה וְלֹא שְׁלִיט עָלֶיהָ עֵינָה, וְרוּחָא יְתִירָה שְׁמֵשִׁיגִים
בְּשַׁבַּת הוּא נָהָר שְׁשׂוּצָא מֵעֵדָן וְכוּ', דְּאִיהוּ צָדִיק
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דְּאִיהוּ נֶפֶשׁ יְתִירָה דְּשַׁבַּת שְׁהוּא
מְלָכוּת. (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). יח. הֵם חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפֹאֲרַת
נִצְחַת הוּד שְׁכָל אֶחָד כָּלוּל מֵעֶשֶׂר וְעֶשֶׂר מֵעֶשֶׂר סָךְ
הַכֹּל מֵאָה, וּבִיחַד חֲמֵשׁ מֵאוֹת. יט. אִם סוּפְרִים מְבִינָה
שְׁהִיא אִימָא שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה - בִּינָה חֶסֶד גְּבוּרָה
תְּפֹאֲרַת נִצְחַת הוּד יְסוּד - הִיְסוּד הוּא שְׁבִיעִי [כָּלוּמַר
שְׁבִיעִי לְבִינָה]. כ. הַשַּׁבַּת נִקְרָא לֵב, שְׁהוּא בְּאִמְצַע
יְמֵי הַחֹל, בֵּין ד'ה'ו' שְׁהֵם מִמְּשִׁיכִים נִר"ן [יּוֹם ד'

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ
 עֶצֶב הַטָּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שֶׁהִיא
 נוֹרָא דְּגִיְהֵנָם [כב], דְּעֵלָה אֶתְמַר לֹא
 אֵשׁ הַגִּיְהֵנָם, שֶׁעֲלֶיהָ נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא
 תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
 תִּבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
 הַשַּׁבָּת, וְהָכִי הוּא וְדַאי דְּכָל מֵאֵן
 הַשַּׁבָּת", וְכִי הוּא וְדַאי, שֶׁכָּל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשַׁבַּת הַבָּאָה וּבֵין א'
 ב' ג' שְׁמֵקְבָלִים הָאָרָה לְנֶר"ן. [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב'
 רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבַּת שְׁעֵבְרָה שְׁנִשְׁאָרְתָּ עֲלֵיהֶם,
 וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֵּר י"ה שְׁבוּ
 הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שֶׁהֵם סוּד י"ה, עַד כָּאֵן (בְּנִיּוֹ
 לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוּמַר שֶׁשׁוֹמֵר אֶת לְבוֹ - תִּרְתִּי מִשְׁמַע, לֵב
 הָאָדָם בְּשַׁבַּת שְׁנִקְרָאתָ לֵב - מְדַבְּרִי חוּל וּמִמְשִׁיךְ לְלִבּוֹ הָאָרוֹת
 חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פְּרִד"ס הַתּוֹרָה). כֵּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכֵּן
 בִּינָה וּמְלָכוּת, צָרִיךְ שְׁמִחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מְלֹךְ), לְרִמּוֹז
 שְׁצָרִיךְ לְלִמּוּד הַפְּרִד"ס בְּשַׁבַּת בְּשִׁמְחָה וּרְנָנָה (סוּד
 ה'). כֵּב. טָחוּל מָרָה אֵשׁ רָאשֵׁי תְּבוֹת טָמ"א, שֶׁלֹּא
 יִתְעָרֵב טָמֵא בְּשַׁבַּת, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְח" -
 מֵצֵד פְּלוּנִי שֶׁהוּא בְּעַל הָרִצְחָה, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשַׁבַּת

דְּבָעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיד נוֹרָא דְגִיְהֵנָם^[כג],
שְׂכוּעִים כְּאֵלוֹ מִדְּלִיק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגִּיְהֵנִים.

אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חֵיִים", (בְּנִיְהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כג. שְׁכָל מִי שְׂכוּעִים
בְּשַׁבַּת נֶחְשָׁב לוֹ כְּאֵילוֹ הַדְּלִיק אֶת אִשׁ הַגִּיְהֵנִים בְּשַׁבַּת,
(הַגֵּר"א). כד. אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבָּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאָסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחוּהָ וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתִשְׁעַ לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לוֹקִין בְּשַׁבַּת" שֶׁאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מְתָרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אַךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכוֹת, אֲזִי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלְלֵי שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעֲצָמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדָּמַת תִּיקוּן"ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשִּׁפְעַ, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זוֹכֶה שְׂפִיתֵהֶפֶךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וַיְהִי לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשִׁפְעַ וּבְנִקְל בְּלִי טְרַחָה כִּי נִצּוּל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמְפָרְשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מַלְקֵי־וַת חָסֵר חַד
כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים מַלְקֵי־וַת חָסֵר אַחַת

בַּשַּׁבָּת, וְאֵינּוֹן עֲשָׂרָה דְלָקָה אָדָם
בַּשַּׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ וְתַשְׁעָה
וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה, וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתַשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאֵרִי
לְאַדְמָה, וּבְגִלְלָה זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי

מִתְנִיתִין אֵין לֹקִין בַּשַּׁבָּת, דְּאֵלִין
הַמְשִׁנָּה אֵין לֹקִין בַּשַּׁבָּת, שְׂאֵלוּ

מִלְּאַכּוֹת אֵינּוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל
הַמְלָאכּוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מַלְקֵי־וַת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת
כְּנֶגֶד מַלְקֵי־וַת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

שְׁתַּיִם. אֵינּוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעַבִּיד
שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשָׂה

לֹזַן בְּבַת אַחַת, מֵאֵן דְּאֶעְקֹר חֶפְזִין
אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר חֶפְזִין

מֵאֲתַרְיָה וְאַנְחָה לִיָּה לְבַר מֵאֲתַרְיָה
מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחָה אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוֵמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כְּאֵלוֹ,	אֶעְקֹר	אֵילָנָא
וּמְרִשׁוֹתוֹ,	כְּאֵלוֹ	עֶקֶר	אֶת אֵילָן
דְּחַיֵּי	דְּאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית, וְאֵנַח
הַחַיִּים,	שֶׁהוּא	אוֹת	בְּרִית, וְהַנִּיחַ
לִיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מֵאֵן דְּעֵבִיד
אוֹתוֹ	בְּרִשׁוֹת	נְכֻרְיָה.	שֶׁעוֹשֶׂה

כה. יציאות השבת שמים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עצם החיים שהוא אות ברית יסוד דז"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגרים לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאֶעְקֹר נִשְׁמַתִּיה מִרְשׁוֹת
 אֶת זֶה, גֹּרִם לְעֻקּוֹר נִשְׁמַתוֹ מִרְשׁוֹת
 דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִישׁוֹ אַחֲרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָה בְּרִישׁוֹת אַחֲרֵת, שְׁהִיא
 מָרָה וּמְחֹל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּמְחֹל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 דְּאֶתְעֻקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כ],
 שְׁנַעְקְרוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל

וְהַשְׁלוּם לְרִי"ח הַטּוֹב עַל תְּהִלִּים ס"ח ב'). כו. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
 שֶׁהַיּוֹצֵא מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְדוֹר בְּחוּץ לְאַרְץ מַעֲבִיר אֶת
 הַשֹּׁפֵעַ שֶׁל יַעֲקֹב לַעֲשׂוֹ, וְעַל זֶה נֶאֱמַר הַפְּסוּק: (שִׁיר
 הַשִּׁירִים ח' ח') "אַחֲוֹת לָנוּ קִטְנָה" וְגו', שְׂאִין לָהֶם שֹׁפֵעַ
 לְפִי שֶׁהֵן יּוֹצְאִים מֵאַרְץ הַחַיִּים וְנִפְרָדִים מִמְּקוֹם
 הַתּוֹרָה כְּדַכְתִּיב: "כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה" (רַמְבַּ"ן), וְכְמוֹ
 שֶׁכָּתוּב בְּזוֹהַ"ק (וַיְחִי דָף רכ"ה), דְּהָא אֲוִירָא קְדִישָׁא
 וְרוּחָא קְדִישָׁא אֲתַעֲדוּ מִינֵיהּ. וַיּוֹנְקִי מֵאֲוִירָא וְרוּחָא
 דְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא, עַכְ"ל, (וְעֵינַן עוֹד זוֹהַ"ק פְּרָשְׁת אַחֲרֵי דָף ע"ב
 ע"ב, וּבְפְרָשְׁת נח דף ע' ע"ב), וְהָעוֹזְבִים אֶרֶץ הָעֶכּוֹ"ם
 וּבָאִים לְדוֹר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לּוֹקְחִים הוּ' מַעֲשׂוֹ וְנִשְׂאָר
 עָשׂ, וְנוֹתְנִים הוּ' הוּא הַשֹּׁפֵעַ לַיַּעֲקֹב וְנִהְיָה יַעֲקֹב
 מֵלֵא בּו', וּבְזָכוֹתָם תָּבוֹא הַגְּאוּלָּה. (סְפָר לָךְ לָךְ לְמִקְבֵּל

וְאֵתְנִילְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְאִיהִי
 וְגָלוּ לְאֶרֶץ נְכֻרְיָה, שְׁהִיא

רְשׁוּת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהוּ^[כז] מֵאֵן
 רְשׁוּת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילְיָה
 שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] אִיהוּ
 וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוּת נְכֻרְיָה. הוּא שְׁבִתָּא^י

רַבֵּי מְרֻדְכֵי עֲטִיָה זִי"ע, וּמִסְפָּר דְּרַךְ חַיִּים לְמַקְבֵּל רַבֵּי חַיִּים יִשְׁעִיָה
 הַכֹּהֵן זִי"ע). כִּז. וְכֹךְ מִי שְׁפּוֹגֵם אֶת אֹת בְּרִית קוּדֶשׁ
 שְׁלוֹ, וְנוֹתֵן כַּח בְּרִשׁוּת נְכֻרְיָה שְׁנִקְרָא מוֹצִיא מִרְשׁוּת
 יִשְׂרָאֵל (רְשׁוּת הַיְחִיד) וּמַעְבִּירוֹ לְרְשׁוּת הַסְטְרָא אַחְרָא
 (רְשׁוּת הַרְבִּים) רַח"ל, וְה' הַטּוֹב יְכַפֵּר בְּעַדֵּינוּ, וַיִּקְבֹּץ
 נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵינוּ, אַכִּי"ר.
 כח. שְׁבִתָּאֵי אֶחָד מִשְׁבָּעָה כּוֹכְבֵי הַלְּכָת הַשּׁוֹלֵט בְּלִיל
 שְׁבִתָּה, וּמִי שְׁמַחֲלֵל שְׁבִתָּה נִכְנָס תַּחַת מְמַשְׁלָתוֹ שֶׁהוּא
 עֲנִיּוֹת וְאַבְדוֹן, וְעַם יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹמְרִים שְׁבִתָּה קוּדֶשׁ
 שׁוֹלְטִים עַל הַמָּזֶל, וְעוֹלִים מֵעַל הַטְּבַע, וּמַקְבְּלִים
 שְׁפַע מִהַסְפִּירוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וּמִשְׁבִּתָּה קוּדֶשׁ נְזוּנִים בְּכָל
 יְמֵי הַחֹל. וְכִידוּעַ מֵהַצָּה"ק רַבֵּי מְנַחֵם מְנַדֵּל
 מְרִימְנוּב זִי"ע אֶת שְׁדֵרְכוֹ בְּקוּדֶשׁ לֹמַר עַל אֲכִילָתוֹ

טַחֹל, חַמָּה אֶתְתָּא בִישָׂא מָרָה^[כט],
טַחֹל, חַמָּה, - אֶשָּׂה רָעָה וּמָרָה,

שַׁבְּתָא"י עָלִיָּה אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שַׁבְּתָא"י עָלִיו נְאָמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רָעַב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעַב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמַמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לִימֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חַמָּה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רָעָה נְקֻרָאת מָרָה, כְּמוֹ
שְׁכַת־טוֹב: (קֹהֶלֶת) "וּמוֹצָא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מֵרַמְּפוֹת"
(וְעֵינַן תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לְחֵי רוֹאֵי).
ל. שַׁבְּתָא"י עָלִיו נְאָמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרָעַב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד
וְחִשּׁוּכָה וְאַפְלָה, הֶפֶךְ עֲנַג שַׁבַּת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלַמְדָּנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לִסְטָרָא אַחֲרָא
מִקּוּם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יְבָרַח כְּדִגְמַת שְׁפַחְתּוּ
שֶׁל אַבְרָהָם שֶׁנְּאָמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גְבֻרָתִי אֲנֹכִי

וְצַמָּאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד [לא] וְחִשּׁוּכָא
וְצַמָּאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשּׁוּכָא
וְקַבְלָא [לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
וְעַרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
וְצַרִּיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
וְצַרִּיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי
בְּכַלָּא [לג] וְהֵא אֹקְמוּתָא, וְאִיהוּ דְבוּר
בְּכַל, וְהֵרִי פִרְשׁוּתָא, וְהוּא דְבוּר
דְּחֹל דְּאִיהוּ אֲסוּר בְּשַׁבָּת [לד], וְכִד
שֶׁל חֹל שֶׁהוּא אֲסוּר בְּשַׁבָּת, וְכִאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינִין זוהר חֲדָשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שַׁבָּתָאִי מִיִּסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שַׁבָּת (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). לב. מָנָה שֶׁשָּׁה מִיָּנִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטָתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל, (בְּנִיחוּ). לג. כִּי כוּחַ שַׁבָּתָאִי שֶׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא עֲצָבוֹת וְעֲנוּי וְלִבִּישֵׁת שְׁחֹרִיץ וְלֹא לְאֶכוּל בְּשָׂר וְיֵין, וְלִישֵׁב בַּחֲשֵׁךְ, וְעַל כֵּן מְצוּוֹת שַׁבָּת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפֵּךְ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאָר הַשִּׁנּוּיִים מְמָנָה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שַׁבָּת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׂם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁכַּח אֶת־רַגְלֵי אֲשֶׁר יָאֵזוּ תַּמָּן, אִי־הִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגִוּוֹנָא דְשִׁפְחָה דְאַבְרָהָם^[לה]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאֶתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שְׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת^[לו]. טַחֲוֹל עָלָה אֶתְמַר^[לז] שֵׁל
בורחת". טחול עליו נאמר: "של

נַעֲלִיךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נַעַל מְטוֹנָף
נעליך מעל רגליך", נעל מטנף

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

(שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של
חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי).
לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד
ע"ב), כְּגִוּוֹנָא דְעַבְדַּת שָׂרָה לְשִׁפְחָה דִּילָהּ, הה"ד "מפני
שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. כן
בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת
ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי
רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּהּ	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמָּת	קֹדֶשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	זֶה	שַׁבָּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אֲמַרְתְּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטָתִי	אֶת	
אומרת	השכינה:	"פשטתי	את	
כִּתְּנָתִי	אֵיכָכָה	אֶלְבָּשְׁנָה,	רַחֲצָתִי	
כתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲטַנְּפֵם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְגִין	זֶה	צָרִיךְ	בַּר	נִשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבָּת	לְשָׁנוּיִי	בְּלְבוּשֵׁיךְ	בְּשֵׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בבנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים).
לט. ועיין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשטת לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכָלֶיךָ [מא], וְצָרִיךָ לְמַהוּי מוֹסִיף
וּבְמֵאכָלִים, וְצָרִיךָ לְהִיּוֹת מוֹסִיף

מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף
מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף,

מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת [מב].
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריך למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בניהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצו"ן אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חַס וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חַס וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת ^[מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כָּרְאוּי, הֵנָּה אֲזוּ יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֵשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאוֹר פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצוּהָ הִיא
 לְשִׁמְחָה, מְבִיאָה נְשִׁמָּה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֶדְוָה, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֲמַר חַז"ל (סוֹטָה כ"א ע"א) מְצוּהָ
 מְגַנָּא וּמְצַלָּא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 קֹדֶם כָּל מְצוּהָ, וְקוֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְלַמּוֹד הַתּוֹרָה וְאֲזוּ
 וְיִדְאִי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיךְ אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חַז"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֵצְמוֹ
 מְעַט מְלִמְטָה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הַרְבֵּה מְלִמְעָלָה, כִּי
 מוֹשֵׁךְ לְעֵצְמוֹ בְּכָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֵלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוֹר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְהָרָה הַמְטִיחַ לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תוֹכֵן דְּבָרֵי בְּאֵר מֵיִם חַיִּים פְּרָשַׁת וְאֶתְחַנֵּן). מִג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֵשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אַחַר כֵּן יִקְרָא פְּסוּקִים אֵלּוּ, שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים כָּל פְּסוּק:
 (יְרַמְיָהוּ מו, כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תִּחַת
 יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מִן־שַׁעַר מֶרְחוֹק וְאַתָּה זֹרְעֵךְ מֵאֲרֵץ
 שְׁבִיִּים (יְכוֹן שְׁפַל הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׂבוּיִים בְּטוֹמְאָה, יחזרו לקדושה), וְשָׁב
 יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד: (תהלים יח, לא) הָאֵל
 תָּמִים דְּרָבּוּ אָמַרְתָּ (יְכוֹן שְׁהַקְלֵלָה הַמְּאֲרַת שְׁנִגְרָמָה בְּעוֹנוֹתָיו,
 תהפוף לאמרת) ה' צְרוּפָה מִן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ:

יְדֵי הוֹסֵפֶת קְדֻשָׁת שַׁבָּת בְּכַנִּיסָתָהּ מִפְּרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
 מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קְדֻשָׁת שַׁבָּת, וּמֵאַחַר
 בִּיצִיאַת שַׁבָּת, נִשְׁאַרְתָּ דְּבוּקָה קְלַפֶּת נוֹגָה בַּקְּדֻשָׁה
 וְחוֹזְרֶת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
 שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסֵף מַחֹל עַל הַקְּדֻשָׁה, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
 שַׁבָּת, (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
 תְּפִילַת עֶרְבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קוֹדֵשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
 זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְּשִׁיךְ אֶת קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת
 עִם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוּן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשָׁה לְכֹל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
 וּמְרוֹיַחִים בְּכֹל שְׁעָה מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנִּין
 עוֹלָה לְטְרִילִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵין עֶרְכָּה שֶׁל שְׁעָה בְּאֵרֵיכוֹת).

גודל זכותו של הלומד בספר סוד הגאולה התקון מ"ג

הלומד בספר "סוד הגאולה" - התקון מ"ג, זוכה לשבת ללמוד עם הרשב"י בשלחן אחד, שכל יהודי הלומד זוהר הקדוש ממשיך את נשמת הרשב"י לדורנו זה ממש כידוע, כי בכל פעם שיהודי לומד זוהר הקדוש הוא מתקשר לנשמת הרשב"י וממשיך אותה אליו, ורשב"י הקדוש יושב ולומד כנגדו (אור החמה - חסד לאברהם בשם המקבל מהר"א גלאנטי זי"ע), וכן מקבל התדבקות רוחא ברוחא ונשיקין מהרשב"י הקדוש (לקוטי מוהר"ן תורה י"ב).

ערבם של לומדי הזהר הקדוש בשמים

ה"פסא מלך" (תקון מ"ג) כותב: כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא. גם בתקון ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: פמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם פמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן... כי גדול פחה לקרב הגאולה.

הספר הקדוש הזה תקון מ"ג יצא לאור בעזרת השם כמיליון עתקים, על מנת לתת כלי נשק וערפת מגן לכל יהודי באשר הוא שם, להצלחת עם ישראל לעלוי שכנית עוננו, ולהיגלות כבוד מלכותו עלינו, במהרה בימינו ישוב ירחמנו יראו עינינו וישמח לבנו בהגלות משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

זמן למוד תקון מ"ג כחמש דקות

גודל השכר

שכר הגדול שמקבל כל אחד בהשתתפותו עם מליון היהודים לומדי התקון הזה, הוא כך:

א. כל ישראל נכנסים לתוך סכת הרשב"י המגן הראשי והאמתי לכל הדור כלו, פנאמר (תהלים ק"מ ח') "סכתה לראשי ביום נשק". ואמרו חז"ל (ירושלמי יבמות דף ח'), ביום נשק זהו יום בא גוג.

ב. יהודים זכרו!!! כמו נח בשעתו עכשו התבה פתוחה וכלם יכולים להפגס, נא להזדרז לפני המבול. שהזהר הקדוש הוא תבת נח המצילה של הדור.

ג. כל המשפתף בלמוד הקדוש הזה יקבל שכר עצום כנגד כלם כמבאר להלן.

ד. כל אחד יראה לקים מאמר חז"ל גדול המעשה יותר מן העושה, שעליהם העולם עומד, ויקבל כמה חוברות שרוצה לחלק בחנם, כדי שיזכה ויחלק ספרי זוהר בחינם לחבריו ובני משפחתו הקרובים והרחוקים, ויקבל שכר כנגד כלם, וכאלו בראם כמבאר בזוהר (תרומה קכ"ח:) ובספר חסידים ובגר"א, ועוד.

וכל המשפתף בזה מקבל כל אחד ואחד מהם שכר כאילו למד 5 מליון דקות זוהר הקדוש, בחמש דקות בלבד, החשבון המדויק: כמה דקות יש בשנה? תשובה: ביממה אחת יש 24 שעות כפול 60 דקות בשעה = 1440 דקות ביממה כפול 354 יום בשנה = 509,760 דקות בשנה, ובעשר שנים יש למעלה מ-5 מליון דקות, כלומר: בלמוד 5 דקות זוהר הקדוש משפתף עם מליון איש ונחשב לו, קרוב לעשר שנים [5,097,600 דקות] למוד זוהר הקדוש 24 שעות רצוף בלי הפסקה, בלי שנה, בלי אכילה, בלי דבור.

וכל זה מכפיל את עצמו, כי כל אחד מקבל שכר כנגד כל אחד מהחבורה, שיש לו שכר כאילו למד 5 מליון דקות זוהר הקדוש, שהם כעשר שנים למוד רצוף כנ"ל, היוצא מכך כל אחד מכפיל בחמש מליון דקות של למוד מליון אנשים (באר מים חיים), [שכל אחד מהם בודאי ילמד כמה וכמה פעמים את התקון הזה בכל יום].

מפנין שהחשבון הוא מאד גדול וקשה לכתבו, מכאן ואלף נעשה חשבון בשנים, עשר שנים כפול עשר שנים, יוצא מאה שנה למוד זוהר הקדוש רצוף (באמ"ח). חשב עוד רגע! כל מניין לומדים, עוד יכפל באלף, כי כל מה שנותרים משמים נותרים באלף (זוהר פרשת ויצא), והרי השכינה שורה במניין, וכל המצטרף ללומדי השיעור, הרי מקבל כנגד כל אחד את השכר פי אלף!!!

כלומר מאה שנה למוד זוהר הקדוש כפול אלף סך הכל: מאה אלף שנה למוד זוהר הקדוש, - ונחשב לכל אחד ואחד בלמוד חמש דקות כאילו למד מאה אלף שנה זוהר הקדוש רצוף.

ויש עוד להוסיף את דברי הספר חסידים שכל מצוה שאין לה דורשים ואין מקימים אותה, נוטל שכר כנגד כל הבטלים הימנה, אם בן המתחבר בחבורה הקדושה המשפתפת בלמוד הזוהר הקדוש, כמה נפשך מקבל שכר כנגד כל היהודים שבעולם, אם לא השתתפו אז מקבל כנגד הבטלים, ונחשב לו כמו שעושה חסד עם מת מצוה, ואם בן זכו והשתתפו, אז שוב נכפל מדין ערבות כדלעיל, ובודאי יעמוד שכרו לעולמות אין קץ ואין מספר, כי אמרו חז"ל כל המציל נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא, וכמה נפשות קדושות מישראל מציל מרדת שחת רוחני וגשמי, ולזה אין שום מח אנושי שיוכל לחשב. צא וילמד, כי מקבלים את השכר לסך 14 מליון יהודים כפול מאה אלף שנה תורה זוהר הקדוש, 1,400,000,000,000 כלומר 1 טריליון ו-400

בליון שנה תורת למוד זוהר הקדוש. לכל אחד ואחד המשתתף בחבורה הזאת - בחמש דקות בכל יום.

ואם למד בשמחה ובצער ובשבת שנה כפול אלף כפול מאה כפול אלף כלומר, מאה מליון כפול 1,400,000,000,000 כלומר 1 טריליון ו-400 בליון שנה תורת למוד זוהר הקדוש, יוצא: $1.4E+20$ שנה תורת זוהר.

ויש עוד להוסיף את דברי הספר חסידים שכל מצוה שאין לה דורשים ואין מקימים אותה, נוטל שכר כנגד כל הבטלים הימנה, אם בן המתחבר בחבורה הקדושה המשתתפת בלמוד הזוהר הקדוש, כמה נפש מקבל שכר כנגד כל היהודים שבעולם, אם לא השתתפו אז מקבל כנגד הבטלים, ונחשב לו כמו שעושה חסד עם מת מצוה, ואם בן זכו והשתתפו, אז שוב נכפל מדין ערבות כדלעיל, ובדאי יעמוד שכרו לעולמות אין קץ ואין מספר, כי אמרו חז"ל כל המציל נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא, וכמה נפשות קדושות מישראל מציל מרדת שחת רוחני וגשמי, ולזה אין שום מח אנושי שיוכל לחשב. צא ולמד, כי מקבלים את השכר לסך 15 מליון יהודים כפול $1.4E+20 = 2.1E+27$ שנה למוד תורת זוהר הקדוש.

ובזהר הקדוש שיר השירים כתב שכל השכר באלפים שנותנים משמים זה באפן רגיל, אבל הצדיקים לומדי הזוהר הקדוש הדבקים בתורת הסוד תורת הרשב"י, עליהם אומר הכתוב (ישעיה ס"ד ג) "עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו", ואין קץ לשכרם, ואין כל בריה שיוכל לשער זאת... (ועין פוח הזוהר חלקים א-ד, שמחת הרשב"י, ועוד).

צא וחשב האם יש בר דעת שלא ירוץ ויחטוף זכות עצומה זו, וישאר ח"ו בטלן ועם הארץ? - כל אחד יעורר את חברו שיאמר וילמד עם חבורות קדושות אלו, וזה רק כמה דקות ביום, ועל ידי זה יזכה לתענוגי גן עדן ועולמות הנצח, ויבין את כל דרכי ה' ותברך שמו, ויזכה לשכר הגדול על כל דקה ודקה שאומר ולומד זוהר הקדוש ששעה אחת בחול היא כמו מאה אלף שנה תורה, ובשבת, כמו מאה מליון שנה תורה, (פסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דרבי נתן), ובכך ינצל מהערב רב, כדברי הנביא ישעיה (פרק נו ג-ד) "בזעקו יצילו קבוצתו, ואת כלם ישא רוח יקח הבל [אלו ערב רב], והחוסה בי ינחל ארץ ויירש הר קדשי. ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי".

ועתה בואו חשבון כל זאת הוא כאלו למדת כל השנים האלו 24 שעות ביממה 7 ימים בשבוע 354 יום בשנה רצופים שלמים בלי אוכל בלי שתיה בלי שינה. - ואמר המקבל האלקי רבי יצחק אלפיה זי"ע: מקבלנו שתענית הדבור כפי שנוהגים בכל ישוב וישוב עם קריאת התהלים 3 פעמים שנה ל-65,000 תעניות (!!!). ולפי דבריו 3 ימים יוצא 195,000 תעניות, זאת אומרת 550 שנה תעניות. - ועתה בואו חשבון שבהתחברו לחבורה הקדושה הזו הוא לומד זוהר הקדוש תקון מ"ג - חמש דקות ביום עולה לו לשנים רבות ימים ולילות רצופים בלי הפסקה, והוא ודאי כחבר וחנית לשורף כל

הקלפות, ותכף ירד אור גדול משמים ויתקיים בנו הפסוק (יחזקאל פרק לו כג-כט)
 "וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני ידוד
 נאם אדני ידוד בהקדשי בכם לעיניהם. ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל
 הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל
 טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם, ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן
 בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר, ואת רוחי אתן בקרבכם
 ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם, וישבתם בארץ אשר נתתי
 לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים, והושעת אתכם" וגו', ועתה הוא
 עת רצון נפלאה מאד וזמן מסגל ביותר לבקש רחמי שמים ולהתפלל על השכינה
 הקדושה, וכלם ביחד יזעקו לאבינו שבשמים שלח משיח צדקנו במהרה בימינו בבנין
 בית המקדש, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתינו, במהרה בימינו אמן.

"בראשית תמן" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבאר

תקוני זוהר - תקונא ארבעין ותלת (זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א - א

בראשית תמן את"ר יב"ש, ודא איהו "ונהר יחרב ויבש" (ישעיהו י"ט ה), בההוא זמנא דאיהו יבש ואיהי יבשה, צווחין בנין לתתא ביחודא ואמרין "שמע ישראל", ואין קול ואין עונה, הדא הוא דכתיב (משלי א כח) "אז יקראונו ולא אענה".

ביאור נשמת הזוהר

בראשית תמן את"ר יב"ש, - אמר רבי שמעון, במלת בראשית יש אותיות את"ר יב"ש, ביאור, היסוד הנקרא מקום הוא יבש, ומבאר, ודא איהו "ונהר יחרב ויבש" (ישעיהו י"ט ה) - וזה הוא נהר יחרב ויבש, כלומר היסוד חרב ויבש ממימי השפע, ואינו יכול להשפיע למלכות, בההוא זמנא דאיהו יבש - באותו הזמן שהוא יבש, ואיהי יבשה - והמלכות היא יבשה, כי לא קבלה השפע מהיסוד, צווחין בנין לתתא ביחודא ואמרין שמע ישראל - צועקים הבנים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל" להעלות התפלה בתקונה, ואין קול כלומר, קול קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה - ובגלל כף אין נענית ומתמלאת בקשתם בתפלתם, הדא הוא דכתיב (משלי א כח) אז יקראנו [כלומר, דאז הוא קריאת שמע ותפלה, גר"א] - וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקב"ה בקריאת שמע, אבל ולא אענה - אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכ"מ).

— ב —

וְהָכִי מָאן דְּגָרִים דְּאִסְתַּלַּק קַבְלָהּ וְחֲכַמְתָּא מֵאֲוֲרֵייתָא
 דְּבַעַל פֶּה וּמֵאֲוֲרֵייתָא דְּבִכְתָּב, וְגָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן
 בְּהוּן, וְאִמְרִין דְּלֹא אֵית אֵלָא פִּשְׁט בְּאֲוֲרֵייתָא וּבְתַלְמוּדָא,
 בּוּדָאֵי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מִהֵהוּא נְהָר וּמִהֵהוּא גֵן,
 וְוִי לִיָּה טַב לִיָּה דְּלֹא אֲתַבְּרִי בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא
 אֲוֲרֵייתָא דְּבִכְתָּב וְאֲוֲרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאֲתַחֲשַׁב לִיָּה

ביאור נשמת הזוהר

וְהָכִי מָאן דְּגָרִים דְּאִסְתַּלַּק קַבְלָהּ וְחֲכַמְתָּא מֵאֲוֲרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה וּמֵאֲוֲרֵייתָא
 דְּבִכְתָּב - וּכְמוֹ כֵּן [כְּמוֹ שֶׁכָּתַב לְמַעַלָּה בְּתַקוּן מ"ב עַל מָאן דְּפָגִים בְּאוֹת בְּרִית], גַּם מִי
 שְׁגוּרִים שֶׁתִּסְתַּלַּק הַקַּבְלָהּ וְהַחֲכָמָה הַפְּנִימִית מִן הַתּוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה וּמִן הַתּוֹרָה
 שֶׁבִּכְתָּב, בְּאִמְרוֹ אֵין צְרִיף לְלַמֵּד אֵלָא פִּשְׁט, וְגָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוּן - וְגוּרִים
 לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִתְעַסְקוּ בְּחֲכַמַת הַקַּבְלָהּ, וְאִמְרִין דְּלֹא אֵית אֵלָא פִּשְׁט
 בְּאֲוֲרֵייתָא וּבְתַלְמוּדָא - וְאִמְרִים שְׂאִין בְּתוֹרָה וּבְתַלְמוּד אֵלָא פִּשְׁט הַתּוֹרָה,
 וּמְכַחֲשִׁים אֶת פְּנִימִיּוֹת וְסִתְרֵי תּוֹרָה, בּוּדָאֵי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מִהֵהוּא נְהָר
 - בּוּדָאֵי נְחֻשָׁב לוֹ כְּאֵלוּ הוּא מְסַלַּק אֶת נְבִיעַת שְׁפַע הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה מִן הִיסוּד,
 וּמִהֵהוּא גֵן - וּמֵאוֹתוֹ הֵגֵן הִיא הַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאֹת גֵן, וְוִי לִיָּה - אוֹי לוֹ לְאָדָם זֶה,
 טַב לִיָּה דְּלֹא אֲתַבְּרִי בְּעֵלְמָא, וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אֲוֲרֵייתָא דְּבִכְתָּב וְאֲוֲרֵייתָא דְּבַעַל
 פֶּה - טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא הָיָה נִבְרָא כְּלָל בְּעוֹלָם, וְלֹא הָיָה לוֹמֵד תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב וְתוֹרָה
 שֶׁבַעַל פֶּה, כִּי אִם הָיָה עִם הָאָרֶץ שְׂאִינוּ רְאוּי וְאִינוּ יוֹדַע לְלַמֵּד קַבְלָהּ, לֹא הָיָה
 פּוֹגֵם כָּל כֶּף, אֲבָל מִי שֶׁלָּמַד נְגִלוֹת הַתּוֹרָה, וּמְכַחֲשִׁים אֶת פְּנִימִיּוֹת וְנִסְתָּרוֹת הַתּוֹרָה,
 הוּא מְסַלַּק אֶת הַשְּׁפַע וְהַיְחוּד שֶׁל הִיסוּד, דְּאֲתַחֲשַׁב לִיָּה כְּאֵלוּ אַחֲזֵר עֵלְמָא לְתַהוּ
 וְבַהוּ - וְעוֹד נְחֻשָׁב לוֹ כְּאֵלוּ הַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם לְתַהוּ וְבַהוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב לְפָנַי
 בְּרִיאַת הָעוֹלָם "וְהָאָרֶץ הִיְתָה תַהוּ וְבַהוּ וְחִשָּׁן עַל פְּנֵי תְהוּם" (בְּרֵאשִׁית א' ב), וּבְחֻטָּאוֹ
 מִגְּבִיר הַקְּלָפוֹת וְגוּרִים שֶׁהִנָּהָר וְהֵגֵן יִבְשִׁים בְּעוֹנוֹתָיו, [וְהַעֲנִין שֶׁבְּזִמְן הַזֶּה, הוּא עוֹלָם
 הַתַּהוּ בְּלֹא תּוֹרָה וּבְלֹא מְשִׁיחַ, וְאִינוֹן גְּרָמִין דִּזְיִל מְשִׁיחַ (גֵר"א), בִּיאוֹר דְּבָרֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שֶׁעַל
 יְדֵי שִׁישְׁרָאֵל עוֹסְקִים בְּלַמּוּד הַסוּד, מְבִיאִים אֶת הָעוֹלָם לְתַקוּנוֹ, וּמְזַרְזִים אֶת בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ
 בְּרַחֲמִים, וְאֵלוּ שְׂאִינִם רוֹצִים חֶלֶק בְּתוֹרַת הַרְשָׁב"י, וְגַם מְפָרִיעִים וּמְבַטְלִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִלַּמּוּד
 הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ, הֵם מְחַזְרִים אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וְבַהוּ, וְלֹא רוֹצִים בְּתַקוּן הָעוֹלָם וּבְגִלוּי מְלָכוֹת

כָּאֱלוֹ אַחֲזֹר עֲלֶמָא לְתַהוּ וּבַהּוּ, וְגָרִים עֲנִיּוֹתָא בְּעֲלָמָא וְאוּרְךָ
גְּלוּתָא.

— ג —

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית א
יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא לִיה
יַבְשָׁה, מֵאֵן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ. אָמַר לִיה, בְּרִי, הָכִי אוּלְיָף
תִּיּוּבָתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, דְּאִם בְּרַ נִשׁ יַחֲזוּר בְּתִיּוּבָתָא,
נַחֲתִית לָהּ נְבִיעוּ דְּאִסְתַּלַּק, וּמַה דִּהוּהּ יַבְשָׁה קָרָא לָהּ אָרֶץ,

ביאור נשמת הזוהר

השם, ומעכבים ומונעים מהמשיח לבא], וְגָרִים עֲנִיּוֹתָא בְּעֲלָמָא וְאוּרְךָ גְּלוּתָא - והם
אלו שגורמים עניות בעולם ואורך הגלות, כי אם אין שפע מישראל להשפיע ביסוד
ומלכות, מאין יהיה שפע למטה, וכמו שכתב הבאר מים חיים שרק בלמוד תורה
לשמה מעלים התורה למעלה ומורידים השפע לעולם הזה, ואם אין עליה, מאין
יהיה השפעות למטה, ורק לומדי תורת הרשב"י הם לומדי תורה לשמה (חסד
לאברהם), ומי שלומד סתרי תורה מקים את העולם, ומזרז את ביאת המשיח
ברחמים (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכ"מ).

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא וגו' (בראשית א' י"א), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי
שְׁמֵעוֹן אָבִיו, אָבָא וְהָא קָרָא לִיה יַבְשָׁה - וְהָרִי הִפְתּוּב קוּרָא אֶת הַמְּלָכוֹת יַבְשָׁה,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּפִסּוּק "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ", כְּלוּמַר, שֶׁהַמְּלָכוֹת בְּזִמְנָן שֶׁהִיא
יַבְשָׁה נִקְרָאת אָרֶץ, אִם כֵּן מֵאֵן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ, בִּיאוּר, תְּדַשָּׂא זֶה מוֹרָה עַל הַמְּשַׁכֵּת
הַשֶּׁפַע, וְאִם הִיא יַבְשָׁה בְּלִי מִימֵי הַשֶּׁפַע אֵיךְ תִּצְמִיחַ הָאָרֶץ, אָמַר לִיה - אָמַר לוֹ
רַבִּי שְׁמֵעוֹן בְּרִי - בְּנֵי חֲבִיבִי, הָכִי אוּלְיָף תִּיּוּבָתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא - כָּאֵן מְלַמְּדִת
הַתּוֹרָה אֶת כָּח הַתְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה אֲפָשָׁר לְתַקַּן הַכָּל
וְלַהֲמַשִּׁיךְ הַשֶּׁפַע, דְּאִם בְּרַ נִשׁ יַחֲזוּר בְּתִיּוּבָתָא - שְׁאִם בֶּן הָאָדָם יַחֲזוּר בְּתִיּוּבָתָה,
נַחֲתִית לָהּ נְבִיעוּ דְּאִסְתַּלַּק - יוּרִיד וַיִּמְשִׁיךְ אֶל הַשְּׂכִינָה אֶת נְבִיעַת הַשֶּׁפַע שֶׁנִּסְתַּלַּק
מִמֶּנָּה, כְּלוּמַר, שֶׁיַּחֲזוּר הַשֶּׁפַע לִיְסוּד, וְתַחֲזוּר הַשְּׂכִינָה לְקַבֵּל הַשֶּׁפַע מִן הַיְסוּד, כִּי
עַל יְדֵי שְׁעֵשָׂה תְּשׁוּבָה, וְעוֹסֵק בְּלִמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, חֲכַמַת הַקְּבָלָה, וּמַה דִּהוּהּ
יַבְשָׁה - חוֹזֶרֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיָּתָה יַבְשָׁה בְּלִי מִימֵי הַשֶּׁפַע, קָרָא לָהּ אָרֶץ - וְנִקְרָאת
עֵתָה אָרֶץ, לְשׁוֹן רְצוּי וְרְצוֹן, וְכְמוֹ שֶׁמְבַאֵר הַזּוֹהַר"ק (ח"א), עַל פְּסוּק "אֲרָצוֹת הַחַיִּים"

וְנָהָר דִּהְוָה חָרַב וַיִּבֶשׂ קָרָא לִיה מְקוּהַ הַמִּים וַיָּמִים, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שם י) "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבֶּשֶׁת אֶרֶץ וּלְמְקוּהַ הַמִּים קָרָא יָמִים", בְּהַהוּא זְמַנָּא דְאַתְקַרֵי אֶרֶץ מַה כְּתִיב בֵּיה (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאֶרֶץ", לְאַפְקָא זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינוּן נִשְׁמַתִּין (דף פב ע"ב) כֹּל חַד לְזַנְיָהּוּ, אֵלִין נִשְׁמַתִּין דְּאַתְגְּזְרוּ מְכוּרְסֵי יְקָרִיָּהּ, וְאֵלִין רוּחִין דְּאַתְגְּזְרוּ מִמְּלֶאכִים, וְאֵלִין נַפְשֵׁין דְּאַתְגְּזְרוּ מֵאוּפְנִים,

ביאור נשמת הזוהר

שְׁהוּא לְשׁוֹן רְצוּי, וְעַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה קוֹרָא לָהּ "אֶרֶץ", כִּי הִיא מְרוּצָה לְהַרְיֵץ פְּרוּתִיָּהּ, שְׁהֵם הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁקְּבֵלָה מֵהִיסוּד, וְלֹא כְּסִבְרַתָּהּ שֶׁכְּשֶׁהִיא יִבֶּשֶׁת נִקְרָאת אֶרֶץ, אֲלָא קוּדְם הַתְּשׁוּבָה הִיְתָה יִבֶּשֶׁת, וְאַחַר כֵּן נַעֲשִׂית אֶרֶץ, נֵאֻם הָאָדָם חָזַר בְּתְשׁוּבָה, שְׁבָה נְשָׁלַם שֵׁם הוּיָהּ שֶׁמְסַפְרוּ כ"ו, בְּסוּד תְּשׁוּבָה תְּשׁוּב ה"א, וּבְסוּד שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֶלְקִיָּהּ, אִזּוּ יַחֲסֵר מִן מְסַפֵּר "יִבֶּשֶׁת" מְסַפֵּר כ"ו, וַיִּשְׂאֵר מְסַפֵּר "אֶרֶץ" (בְּנִיְהוּ לְרִי"ח הַטו"ב), וְנָהָר דִּהְוָה חָרַב וַיִּבֶשׂ - וְהַנְּהָר שֶׁהוּא הִיסוּד שֶׁהִיָּה חָרַב וַיִּבֶשׂ מֵהַשְּׁפַע הַקְּדוּשׁ, עֵתָה עַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה, קָרָא לִיה אֶת הִיסוּד מְקוּהַ הַמִּים וַיָּמִים - שֶׁנַּעֲשֶׂה מֵלֵא מְשַׁפֵּעַ מִימֵי הַחֹסֵד, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שם י) - זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבֶּשֶׁת אֶרֶץ, פְּרוּשׁ הַמְּלָכוֹת שֶׁהִיְתָה נִקְרָאת יִבֶּשֶׁת בְּלֵי שְׁפַע, נִקְרָאת עַכְשָׁו אֶרֶץ, שֶׁהִיא אֶרֶץ חֶפֶץ לְהוּצִיא פְּרוּתִיָּהּ, וְלְמְקוּהַ הַמִּים שֶׁהוּא הִיסוּד שֶׁשֵׁם מְקוּם אֲסִיפַת מִימֵי הַשְּׁפַע, קָרָא יָמִים, שֶׁנִּתְמַלֵּא מְשַׁפֵּעַ קוּדֶשׁ לְהַשְׁפִּיעוֹ לְמְלָכוֹת בְּעֵת הַיַּחּוּד לְצַרְף הוֹלְדֵת הַנְּשָׁמוֹת, וְהַמְשַׁכֵּת הַשְּׁפַע לְעוֹלָם הַזֶּה. (הַגְּרָ"א בְּנִיְהוּ וּכ"מ). בְּהַהוּא זְמַנָּא דְאַתְקַרֵי אֶרֶץ - בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהַמְּלָכוֹת נִקְרָאת אֶרֶץ, מַה כְּתִיב בֵּיה (שם יא) - מַה כְּתוּב בָּהּ, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאֶרֶץ, כְּלוּמַר, הָאֶרֶץ הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא הַמְּלָכוֹת תִּדְשָׂא וְתִצְמִיחַ לְאַפְקָא זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינוּן נִשְׁמַתִּין - לְהוּצִיא זְרַעִים שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת הַיְשָׁנוֹת הַמִּתְחַדְּשׁוֹת בְּמְלָכוֹת וְנוֹלְדוֹת מִמֶּנָּה, וְאִיבִין - וּפְרוּת שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת הַנוֹלְדוֹת מִן הַמְּלָכוֹת, וּמְפָרֵשׁ (דף פב ע"ב) כֹּל חַד לְזַנְיָהּוּ - שֶׁהֵם כְּמָה מִינֵי נִשְׁמוֹת כֹּל אַחַת לְמִינָהּ. אֵלִין נִשְׁמַתִּין דְּאַתְגְּזְרוּ מְכוּרְסֵי יְקָרִיָּהּ - מֵהֵם אֵלוֹ הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים שֶׁנִּחְצְבוּ מִכְּסָא הַכְּבוֹד, עוֹלָם הַבְּרִיאָה שֶׁשֵׁם אוֹר הַתּוֹרָה, וְאֵלִין רוּחִין דְּאַתְגְּזְרוּ מִמְּלֶאכִים - וּמֵהֵם רוּחוֹת שֶׁנִּחְצְבוּ מֵעוֹלָם הַמְּלֶאכִים, עוֹלָם הַיְצִירָה, שֶׁשֵׁם עֲנִין קִיּוֹם הַמְּצוֹת, וּמֵהֵם בְּעֵלֵי הַמְּצוֹת, וְאֵלִין נַפְשֵׁין דְּאַתְגְּזְרוּ מֵאוּפְנִים - וּמֵהֵם הַנְּפִשׁוֹת שֶׁנִּחְצְבוּ מֵעוֹלָם הָאוּפְנִים, עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה, וְהֵם עַמֵי הָאֶרֶץ הַעוֹסְקִים בְּיִשׁוּבוֹ שֶׁל עוֹלָם כֹּל חַד אֲפִיק לְזַנְיָהּוּ - לְכֹל

כָּל חַד פְּדָקָא יִאֲוֵהוּ לְכָל חַד פְּדָקָא יִאֲוֵהוּ, "עֵץ פְּרִי" דָּא תַלְמִיד
חָכָם, "עוֹשֶׂה פְּרִי" דָּא בֵּת זוּגִיָּה, לְכָל חַד פְּדָקָא יִאֲוֵהוּ (כָּל חַד
אֲפִיק לְזוּגִיָּה).

— ד —

וְעוֹד "עֵץ פְּרִי" דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, "עוֹשֶׂה פְּרִי" דָּא צְדִיק,
"אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ" דָּא שְׂכִינְתָא, דְּכָל זָרְעִין אֲתַכְלִילִין
בָּהּ, וְהָכָא פְּקוּדָא דְפְרִיָּה וְרַבִּיָּה לְמַעַבְדַּ אַבִּין וְזָרְעִין, הֵדָּא הוּא
דְכָתִיב (ישעיה מה יח) "לֹא תִהְיֶה בְרָאָה לְשַׁבַּת יִצְרָה", וּמֵאֵן

— ביאור נשמת הזוהר —

חַד פְּדָקָא יִאֲוֵהוּ, כָּל אֶחָד מִמְשִׁיף וּמוֹלִיד לְמִינוֹ, שְׁבַכְל עוֹלָם וְעוֹלָם הוֹצִיאוּ תוֹלְדוֹת
לְמִינֵיהֶם לְכָל עוֹלָם כְּרָאוּי לוֹ, וּמִכָּל עוֹלָם יוֹצְאוֹת נְשָׁמוֹת לְמִינֵיהֶם, דְּהִינּוּ מֵעוֹלָם
הַבְּרִיאָה נְשָׁמוֹת תַלְמִידי חֲכָמִים, מֵעוֹלָם הַיְצִירָה רוּחוֹת בְּעֵלֵי מִצְוֹת, מֵעוֹלָם
הַעֲשִׂיָּה נְפֹשׁוֹת עַמֵי הָאָרֶץ, אֲבָל נְשָׁמוֹת בְּעֵלֵי קַבְלָה הֵם יוֹצְאוֹת מְאֲצִילוֹת עֲצָמוֹ,
לְכָל אֶחָד כְּרָאוּי לוֹ. עֵץ פְּרִי דָּא תַלְמִיד חָכָם, בִּיאוּר: עֵץ פְּרִי הוּא תַלְמִיד חָכָם
שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׁהִיא עֵץ הַחַיִּים, עוֹשֶׂה פְּרִי דָּא בֵּת זוּגִיָּה - זוּ בֵּת זוּגוֹ, שְׁעוֹשֶׂה
פְּרוֹת הֵם הַבְּנִים שְׁעַל יָדָהּ. לְכָל חַד פְּדָקָא יִאֲוֵהוּ, (כָּל חַד אֲפִיק לְזוּגִיָּה) - כָּל אֶחָד מוֹלִיד
בְּנִים וּמִמְשִׁיף נְשָׁמוֹת לְפִי מְדַרְגַת נְשָׁמָתוֹ, לְכָל אֶחָד כְּפִי מִינוֹ (הַגְּרָ"א וּשְׁע"ר וְכַסָּא מְלָךְ,
וְעוֹד).

וְעוֹד עֵץ פְּרִי - וְעוֹד יֵשׁ לְדְרוֹשׁ "עֵץ פְּרִי" דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא - הוּא הַעֲמוּד
הָאֲמַצְעִי, תַּפְאָרַת הַנְּקָרָא עֵץ חַיִּים, עוֹשֶׂה פְּרִי דָּא צְדִיק - "עוֹשֶׂה פְּרִי" זֶה הִיסוּד
הַמְּקַבֵּל הַשְּׁפַע מֵהַתַּפְאָרַת, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ דָּא שְׂכִינְתָא, דְּכָל זָרְעִין
אֲתַכְלִילִין בָּהּ - הִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה שְׁכָל הַזָּרְעִים נִכְלָלִים בָּהּ, וּמִמְשִׁיכָה שְׁפַע
לְנוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵיהָ. וְהָכָא פְּקוּדָא דְפְרִיָּה וְרַבִּיָּה - וְכָאן נְרַמְזַת מִצְוֹת פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה
לְמַעַבְדַּ אַבִּין וְזָרְעִין - לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, כְּלוּמַר לְהַמְשִׁיף נְשָׁמוֹת חֲדָשׁוֹת
וּיְשֻׁנוֹת, כִּי הָעוֹסֵק בְּפְרִיָּה וְרַבִּיָּה לְהַכִּין גּוּף לְנִשְׁמָה, אֲזַי גַּם הִיסוּד הָעֲלִיּוֹן מִכִּין
נִשְׁמָה לְאוֹתוֹ הַגּוּף וּמוֹסְרָה לְמַלְכוּת, כְּדִי שְׁהִיא תִשְׁלַח אוֹתָהּ לְמַטָּה לְגוּף שְׁיֻלְד,
וְאִם לֹא עוֹסֵק בְּפְרִיָּה וְרַבִּיָּה וְאִינוּ מִכִּין גּוּף, אֲזַי הִיכֵן תַּכְנִס הַנִּשְׁמָה, לְכֵן הִיסוּד
אִינוּ מִתְעוֹרֵר לְיַחּוּד, וְאֲזַי נִהַר שְׁהוּא הִיסוּד יַחְרַב וְיִבֵּשׁ, וְהַשְּׂכִינָה נִשְׁאָרַת יְבֵשָׁה,
הֵדָּא הוּא דְכָתִיב - זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה מה יח) "לֹא תִהְיֶה" (דְאֲחִזֵּר עֲלֵמָא לְתַהוּ וְבַהוּ, בְּנֵיָהוּ)

דְּאֵתְבַטַּל מִפְרִיָּה וְרִבְיָה, כְּאֵלּוּ אַחֲזֵר לְהֵיָא אֶרֶץ יִבְשָׁה, וּמִנֵּע
בְּרִכְאָן מִינָה, כֹּל חַד לְפֻּום דְּרִגְיָה, מָאן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים
לְעִילָא, לְאַתֵּר דְּאֵתְגַזֵּר נִשְׁמַתִּיָּה.

ביאור נשמת הזוהר

בראיה לשבת יצרה, פרוש, לא לתהו ושממון ברא הקב"ה את העולם, פי אם
שתהיה מישבת בבני אדם, על ידי תולדות שיעמיד האדם תחתיו, ומאן דאתבטל
מפריה ורביה - ומי שמתבטל מפריה ורביה שאינו רוצה להעמיד תולדות, כאלו
אחזר להייה ארץ יבשה - כאלו החזיר את השכינה הנקראת ארץ יבשה, ומנע
ברכאן מינה - ומנע את הברכות מן המלכות, דהינו שגרים שלא תקבל שפע
הנשמות מהיסוד. וכן הוא שצריך לקים מצות פריה ורביה בתורה, כלומר, לחדש
חידושים בתורה, בנים ובנות, בנים הם חדושי הסוד, ובנות הם חדושי הנגלה, (בן
איש חי דרושים) ומחייב כל אחד לגאול את ניצוצי הקדושה של התורה השוכים לחלקי
נשמתו שנפלו בשבי, ואם לא עושה בן עליו יוצאת בת קול מהר חורב ואומרת
אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, (החיד"א, חדרי בטן), כל חד לפום דרגיה - כל
יהודי מחייב להוציא את חדושי תורתו לאור כפי מה שקבלה נשמתו בהר סיני,
מאן דפגים לתתא פגים לעילא, לאתר דאתגזר נשמתיה. ועתה משמיענו רבי
שמעון סוד גדול, כל חד לפום דרגיה - כל אדם ואדם מתקן במצותיו ופוגם
בעונותיו כפי שרשו ומדרגתו, פי מאן דפגים לתתא - מי שפוגם את נשמתו
למטה, פגים לעילא - הוא פוגם למעלה בשורשו, פי פגמו מגיע לאתר דאתגזר
נשמתיה - למקום שנחצבה נשמתו משם שהוא שרשו. (הגר"א וכ"מ). זהו מה שאמר
הכפסא מלה, שפמה שתלמיד חכם יותר גדול פוגם יותר אם לא רוצה ללמד זוהר
הקדוש, והוא דברי רבי חיים וויטאל משם האר"י הח"י (דעת תבונה לרי"ח הטו"ב),
וצדיק יסוד עולם בעל הפלא יועץ, נתן עצה לכל יהודי באשר הוא שם, ללמוד
ולקרא זוהר הקדוש, פי בזה נחשב לו שמחדש חידושים דאורייתא, ואכל מעץ
החיים וחי לעלם.

אור הזוהר גליון 48 ניסן תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

שְׁמִיחַת הַרְשָׁב"י עִם לִוְמֵי הַזְהַר הַקָּדוֹשׁ:

יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעֶזְרַת ה' בַּגְּבוּרִים, לְמַעַן הַקִּים
הַשְּׂכִינָה הַקָּדוֹשָׁה מֵעַפְרָא, וְלִזְכוֹת שְׁהַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ
יְדוּר בֵּינֵינוּ.

אָנוּ רוֹצִים בְּדַחֲיפּוֹת לְהַדְפִּיס מִלִּיּוֹנֵי עֶתְקִים שֶׁל
תְּקוּן מ"ח ל"ג בְּעוֹמֶר, הַמְּעוֹנֵנֵן לְהַשְׁתַּתֵּף וְלִזְכוֹת
לְזִכּוּיּוֹת עֲצוּמוֹת "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלָתָה.
טל: 0527-651911. לְזִיכּוּי הַרְבֵּים וְלַחֲלוּקָה בְּחָנָם.

בְּקִשְׁת הַתּוֹרָם: שְׁיִלְמְדוּ לְכָל הַפְּחוֹת פַּעַם אַחַת
בְּמִירוֹן בְּצִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִיָּע"א. - וּמִתְבַּקֵּשׁ
לְלַמֵּד אֶת הַתְּקוּן בְּל"ג בְּעוֹמֶר [כָּל אֶחָד בְּמִקּוּמוֹ]. כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מִהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָר וְהַזְכּוּיּוֹת שֶׁל כָּל
הַחֲצֵי מִלְּיוֹן לִוְמֵי הַתְּקוּן בְּל"ג בְּעוֹמֶר (שד"ח, וְעוֹד). זְמַן
לְמוֹד הַתְּקוּן עִם הַבְּאוּר הוּא 5 דְּקוֹת.

זְכוּר! לִימוּד שְׁעָה זוֹהַר בְּשַׁבָּת = מֵאָה מִלְּיוֹן שָׁנָה
תּוֹרַת הַנְּגִלָּה, אִם כֵּן לִימוּד 5 דְּקוֹת זוֹהַר בְּשַׁבָּת =
מֵאָה מִלְּיוֹן חֲדָשִׁים תּוֹרַת הַנְּגִלָּה (כֶּסֶא מְלָךְ, הַרִי"ח

הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן, ועוד כפול 1000
 הם מזכי הרבים הסועדים את השכינה ונקראים שרי
 נפתלי (מד"ר שיה"ש פרשה ח' פסקה טז, זוהר ח"ב דף
 קכ.), ובמנין עוד כפול אלף (זוה"ק ויצא), ובמירון עוד
 כפול אלף (תיקו"ז, הה"ש), והכל כפול חצי מליון לומדי
 התקון, יוצא - $50,000,000,000,000,000,000$, שהוא
 [במלים] 50 קוודריליון חדשים תורה למוד פשט,
 ולפי הבאמ"ח (פ' תרומה כ"י) יוצא כי 50 קוודריליון
 $50,000,000,000,000,000,000$ מכפיל את עצמו לכל
 אחד ואחד מהלומדים, כלומר, כפול 50 קוודריליון
 $50,000,000,000,000,000,000 = 2.5 \times 10^{39}$, ולפי הס"ח
 עוד כפול 15 מליון, כנגד 15 מליון יהודים שיש בעולם =
 3.75×10^{46} , בחדשים.

חמשה מי יודע? חמשה הראשונים שיאמרו לנו את
 השם למספר הזה, יקבלו מתנות ספרים על הזוהר בשווי
 360 ש. [ההסבר על החשבון הנ"ל ראה בכח הזוהר ח"ג].

זכור! הרשב"י נקרא שבת, (אדרא) וביום ההלולא שלו
 נמצאת נשמתו עם כל אחד ואחד, בואו פלנו ונעשה
 רצונו, ונלמד תורתו, (גיטין סז). והרשב"י ע"ה ימליץ
 עלינו זכות, ופך תעלה תפלתנו לרצון לפני הקדוש
 ברוך הוא.

קְרִיאָה קְדוּשָׁה לְאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אָנָּה חוֹסוּ עַל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּמְצָאת בַּגְּלוּת,
וְהַקְּדִישׁוּ דְקָה אַחַת אַחֲרֵי כָּל תְּפִלָּה, וְלִמְדוּ זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה
[זוֹהַר חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי (אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶצְלָנוּ בַּחֲמִשׁ
כְּרָכִים עִם לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ)], בְּצַבּוּר, וְאַחַר כֵּן תֹּאמְרוּ קְדִישׁ
עַל יִשְׂרָאֵל, לְזִכּוּי כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַלְמוּד הַמוֹעֵט
הַזֶּה עֲתָה, חָשׁוּב בַּשָּׁמַיִם יוֹתֵר מִהַקְּרִבָּת כָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת
בְּזִמְנֵן שְׁבִית הַמְּקַדֵּשׁ הָיָה קָיָם (תְּלַמִּידֵי הָאֲרִיז"ל).

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׂכוּנָה, רַב
בֵּיהֶמ"ד, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל
בֵּית רַבֵּן טְהוּרִים, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת רוּחַ הוּא יִכּוֹל
לַעֲשׂוֹת לְהַקְבֵּ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת
בְּלִמְדוֹ זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה דְקָה אַחַת עִם הַצַּבּוּר, וְכֵן, כָּל עַם
יִשְׂרָאֵל יִכְנָסוּ בְּתִבַת נַח, וְיִנְצְלוּ מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, כְּמוֹ
שֶׁכָּתַב הַזּוֹהַ"ק, רַבֵּי חַיִּים ווִיטְאֵל, וְהַרְמַח"ל זִי"ע, וְעִי"ע
אוֹר הַזּוֹהַר.

זְכוּר! דְקָה אַחַת לְמוֹד זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה (בְּחוּל) בְּצַבּוּר הוּא
כְּמוֹ שְׁשָׁה יָמִים, וּבְמִנִּין כְּפוּל אֶלְף (זוֹהַ"ק וַיֵּצֵא) = 6000
יָמִים לְמוֹד תּוֹרַת הַפְּשֵׁט, וּבְצַעַר כְּפוּל מֵאָה = 600,000
יָמִים, וּבְשִׁמְחָה כְּפוּל 1000 = 600 מְלִיוֹן יָמִים שֶׁל תּוֹרַת
הַפְּשֵׁט. וּבְשִׁבְת עוֹד כְּפוּל אֶלְף, = 600 מִלִּיאָרְד יָמִים

תורת הפֿשֿט. (כֿפסא מְלָה, הָרִי"ח הַטּוֹב, אורחות צְדִיקִים, אבות דר' נתן). וְאִם זֶה בִּירוּשָׁלַיִם עוֹד כֿפּוֹל 10 (בְּבֵא סָא לִי) יוֹצֵא 6,000,000,000,000 = שֵׁשׁ טְרִילְיָאָרְד יָמִים תּוֹרַת הַפֿשֿט. וְאִם זֶה בַּפֿתֵּל הַמַּעֲרָבִי עוֹד כֿפּוֹל 1000 (זוהר וַיֵּצֵא, תיקו"ז).

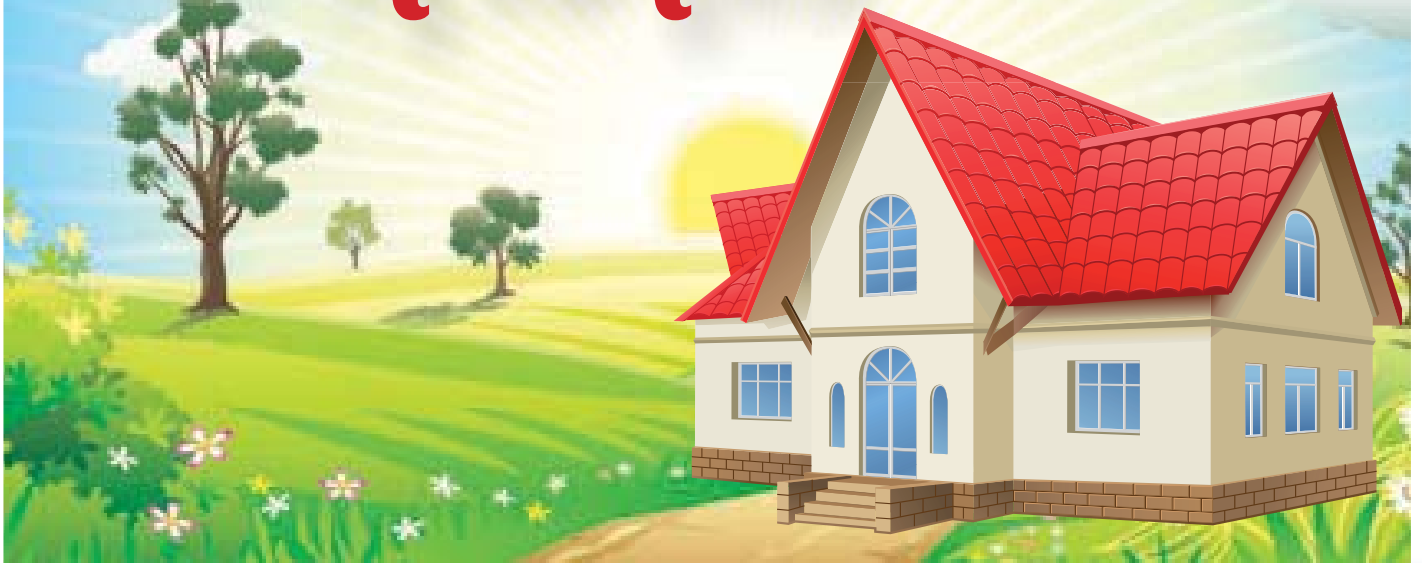
זְכוֹר! הַמְּאָרְגָן שֶׁיִּלְמְדוּ דַּקָּה אַחַת מְקַבֵּל שָׂכָר כְּנֶגֶד כָּלָם וּכְנֶגֶד כָּל הַיְהוּדִים. כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִחַ בְּקִדְקָדוֹ יִתְפָּס לְהִיּוֹת הָרֵאשׁוֹן לְאֲרִגּוֹן הַמְּנִין וַיִּקְבֵּל שָׂכָר כְּנֶגֶד כָּלָם. תָּנוּ דַּעְתְּךָ, כִּי בַּדַּקָּה אַחַת שָׁל לְמוֹד הַזוהר הַקְּדוֹשׁ אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה, אַתָּה זוֹכֶה לְעוֹלָמוֹת נְצִחַ, "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זולתך יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ".

**ספר הזוהר הקדוש
חק לישראל דף היומי**

מנוקד מבסס ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

איזה פטנהוז אתה רוצה בגן עדן?

רשימת התורמים המאושרים שזכו לבנות חלק מהיכלי
גן עדן, בו תשכון נשמתם בעולם הבא, תמורת תרומה
של 1600 ש"ח בעבור 10 סטים של הזוהר הקדוש של 70
חלקים, כל חיידך אתה רודף אחרי דירה בעולם הזה!
צא וחשוב, איזה דירה תהיה לך בגן עדן, לנצח נצחים רק כאן
אפשר לקנות את הדירה בגן עדן!!!!

כל אחד יתרום כפי רצונו לבנות את העולם הבא שלו. זכור! היכלי גן עדן
אפשר לבנות רק בעולם הזה! ולא כשמגיעים

אין חינם! סטרא אחרא היא בחינם! כל סט נוסף שאתה קונה, הוא
עוד היכל בגן עדן לנצח נצחים.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

מוֹדְעָה לְכָל רְאִישֵׁי וּמְנַהֲיֵי הָעָם

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911
בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
מחבר למעלה מאלף ספרים. טל: 0527651911

אור הזוהר 830 * כסלו

מוֹרֵי וְרִבּוֹתֵי דָם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמַּיִם בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת,
בְּיַדֵּינוּ לְעֶצֶר אֶת שִׁפְךָ הַדָּמִים הַזֶּה!

וְהוּא עַל יְדֵי לִימוּד הַזוהַר הַקָּדוֹשׁ

כִּי כָּךְ כָּתוּב בְּזוהַר הַקָּדוֹשׁ: מֹשֶׁה רַבְּנוּ מְגַלֶּה לָנוּ, שְׁתוֹרֵת הַרְשָׁב"י
מֵאִיר עַד סוֹף הַהוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלַמּוֹד זוהַר הַקָּדוֹשׁ דְּוָקָא וְלֹא לְתַת
מְנוּחָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׁיִגְאָלְנוּ (זוהַר פְּנִיחָס רִיט.).

לְפָחוֹת דְּקָה זוהַר בְּיוֹם, אִיךְ נֹאמַר יְדִינּוּ לֹא
שִׁפְכוּ אֶת הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רְאוּ. אָבֵל
נוֹכַל לֹאמַר "אָבֵל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אַחֵינוּ
אֲשֶׁר רְאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהַתְחַנְּנוּ אֵלֵינוּ וְלֹא
שָׁמַעְנוּ עַל כֵּן בָּאָה עָלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת".
אֵיךְ בְּתַקוּנֵי זוהַר תִּקּוּן ל' וּמ"ג וז"ל:
אוֹי לָהֶם שְׁגוּרָמִים עֲנִיּוֹת וְחָרֵב וּבְזָה וְהָרַג
וְאֲבָדוֹן בְּעוֹלָם, ע"כ. רַבּוֹתֵי! בִּיכְלִתְנוּ לְמָנוּעַ
אֶת הַרְצִיחוֹת וּשְׁפִיכוֹת הַדָּמִים, עַל כֵּן כָּל
רַב עִיר וּמְנַהֵיג צָבוּר יִקַּח אֶת הָעֶצֶה הַזֹּאת
וְיִהְיֶה לוֹ זְכוּת, וְיוֹרֶה לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
לְלַמֵּד כָּל יוֹם דְּקָה זוהַר, וּבְזְכוּת זֹאת נִגְאָל
בְּקָרוֹב מִמָּשׁ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים אָמוֹן.

מִפְעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי יוֹצֵא בְּקִרְיָא
נִרְגָּשֶׁת לְכָל רְאִישֵׁי וּמְנַהֲיֵי הָעָם לְרַחֵם עַל
עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁתְּבוֹא קוֹץ הַגְּאוּלָּה וְלֹא יִשְׁפָּךְ
עוֹד דָּם יִשְׂרָאֵל כַּמַּיִם, וְהוּא ע"י שְׁיִזְרֹזוּ
אֶת הַחוּסִים בְּצִלְמֵ שְׁיִלְמָדוֹ "זוהַר הַקָּדוֹשׁ"
לְפָחוֹת דְּקָה בְּכָל יוֹם [כְּבִקְשֶׁת רַבִּי שְׁמַעוֹן
בַּר יוֹחָאֵי ע"ה שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל יִלְמָדוּ זוהַר
דְּקָה אַחַת, שְׁתַּיִם, אוֹ שְׁלֹשׁ בְּכָל יוֹם],
וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת מִשְׁרַע"ה: "בְּסִפּוּר הַזוהַר
יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים אָמוֹן.
וְאִם אָנוּ הַרְבֵּנִים וְרֹאשֵׁי הַצָּבוּר לֹא מְטִים
אֶזְנוֹ לְקִרְיָאָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ ע"ה, וְאִין
אָנוּ דוֹרְשִׁים וּמְבַקְשִׁים מִכָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד

**הַתְקַשְּׁרוּ תַּכְף לְמִפְעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי וְאָנוּ נַחֲלֵק בְּכָל בַּיִת מְדוֹרֵשׁ
וְיִשִּׁיבָה וְלָכֵל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל סְפָרֵי זוהַר בְּחָנָם, וְכֵן קִיָּם מִעֲרֹכֶת
שְׁעוּרִים לְבִתֵּי כְּנִסְיֹת וּמְדוֹרְשׁוֹת,**

טל: 0527-65-1911

לְכֹל בֵּית יִשְׂרָאֵל

מוֹרֵי וְרִבּוֹתֵי דָם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמַּיִם בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, בְּיַדֵּינוּ
לְעֲצוֹר אֶת שִׁפְךְ הַדָּמִים הַזֶּה!

וְהוּא עַל יְדֵי לִימוּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ

כִּי כִּן כָּתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ: מִשָּׁה רַבְּנוּ מְגַלֵּה לָנוּ, שְׁתוֹרַת הַרְשָׁב"י מֵאִיר
עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ דּוֹקָא וְלֹא לְתַת מְנוּחָה לְקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עַד שְׁיִגְאָלְנוּ (זוֹהַר פְּנִיחַס רִיט.).

אֶת הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ. אָבֵל נוֹכַל
לֹאמֹר "אָבֵל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אַחֵינוּ
אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהַתְּחַנְּנוּ אֵלֵינוּ
וְלֹא שָׁמְעָנוּ עַל כֵּן בָּאָה עָלֵינוּ הַצָּרָה
הַזֹּאת".

אֵיחָא בְּתַקוּנֵי זוֹהַר תַּקוּן ל' וּמ"ג וְז"ל:
אוּי לָהֶם שְׁגוּרָמִים עֲנִיּוֹת וְחָרֵב וּבָזָה
וְהָרַג וְאַבְדֵן בְּעוֹלָם ע"כ, בִּיכְלִיתָנוּ לְמִנוּעַ
אֶת הַרְצִיחוֹת וְשִׁפְיֵכוֹת הַדָּמִים עַל
יְדֵי שְׁכָל רֹאשׁ בֵּית אָב יִקַּח אֶת הָעֲצָה
הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ זְכוּת, וְיוֹרֶה לְכָל הַנְּלוּיִם
אֲלֵיו לְלַמֵּד זוֹהַר לְפָחוֹת דְּקָה בְּכָל יוֹם,
וּבְזְכוּת זֹאת נִגְאָל בְּקָרוֹב מִמָּוֶשׁ בְּחֻסָּד
וּבְרַחֲמִים אֲמֵן.

מִפְּעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי יוֹצֵא בְּקִרְיָא
נִרְגָּשֶׁת לְרַחֵם עַל עַם יִשְׂרָאֵל שְׁתַּבּוּא
קִץ הַגְּאוּלָּה וְלֹא יִשְׁפָּךְ עוֹד דָּם יִשְׂרָאֵל
כַּמַּיִם.

אָנוּ מְבַקְשִׁים מְכַל רֹאשׁ בֵּית אָב לְזַרְזוּ
אֶת כָּל בְּנֵי הַמְּשֻׁפָּחָה לְלַמֵּד זוֹהַר דְּקָה
אַחַת, בְּכָל יוֹם, [כְּבִקְשֶׁת רַבִּי שְׁמַעוֹן
בַּר יוֹחָאֵי ע"ה שְׁכָל יִשְׂרָאֵל יִלְמְדוּ
זוֹהַר דְּקָה אַחַת, שְׁתַּיִם, אוֹ שְׁלֹשׁ בְּכָל
יוֹם], וְנִזְכָּה לְהַבְטָחַת מִשְׁרַע"ה: "בְּסֻפֵּר
הַזוֹהַר יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים אֲמֵן.

וְאִם לֹא נִטָּה אֲזַן לְקִרְיָאֲתוֹ שֶׁל מִשָּׁה
רַבְּנוּ ע"ה שְׁכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל יִלְמַד דְּקָה
זוֹהַר בְּיוֹם, אֵיךְ נֹאמַר יְדִינוּ לֹא שְׁפָכוּ

הַתְּקַשְׁרוּ תַּכְּף לְמִפְּעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי וְאָנוּ נַחֲלֵק בְּכָל בֵּית מְדוּרָשׁ
וְיִשִּׁיבָה וְלְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל סִפְרֵי זוֹהַר בְּחֻסָּם, וְכֵן קִיָּם מִעֲרֹךְ שְׁעוּרִים
לְבִתֵּי כְּנִסְיֹת וּמְדוּרָשׁוֹת,

טל: 0527-65-1911